

číslo
114

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK 2025/3

GULÁŠOBRANÍ NA HŘIŠTI

MYSLIVECKÝ DEN NA VĚTŘÁKU

OCENĚNÝ
KAREL MÁŤA

KLUB
SENIORŮ

MONIKA BYLINKA

ZPRÁVY Z OBCE,
SPOLKŮ, ZŠ A MŠ

SETKÁNÍ
SENIORŮ 70+

SPORT, KROUŽKY
a další

Z ÚŘADU

Nový byt na hasičárně je téměř hotový

Rekonstrukce bytu v budově hasičárny se blíží do finále. V těchto dnech už je hotová nová kuchyňská linka se spotřebiči a v nejbližší době proběhne také rekonstrukce koupelny a záchodu. Byt tak získá moderní, útulný vzhled a plně funkční zázemí, které bude odpovídat současným požadavkům na bydlení.

Po dokončení všech úprav bude byt připraven k pronájmu – praktické a dostupné bydlení přímo v centru obce. Vzhledem k velkému zájmu o bydlení v Halenkovicích bude o jeho obsazení rozhodnuto formou výběrového řízení a tzv. obálkové metody. O zahájení výběrového řízení budou zájemci včas informováni prostřednictvím webových stránek obce i dalších informačních kanálů.

Dušan Chlud

Zahrada u školky se rozšíří a zvelebí

Ve dvoře u budovy staré školy proběhly během léta důležité úpravy. Byly odstraněny staré a nevyhovující septiky a kanalizace se nově napojila přímo na obecní kanalizační síť. Tím se uvolnil prostor, který byl dosud nevyužitý, a vznikla nová travnatá plocha. Díky tomu se zadní část zahrady mateřské školy rozšířila na dvojnásobek původní velikosti.

Vedení obce nyní připravuje doplnění nových herních prvků, které budou uzpůsobeny právě pro ty nejmenší obyvatele Halenkovic. Cílem je, aby se z této části školky stalo ještě příjemnější a bezpečné místo pro hry, pohyb i objevování světa kolem sebe.

Tento krok zapadá do dlouhodobého úsilí obce vylepšovat zázemí pro děti a rodiny a vytvářet prostředí, kde se dobře žije od nejmenších po nejstarší.

Dušan Chlud

Ve škole vznikla nová multifunkční třída

Základní škola se může pochlubit dalším vylepšením. V rámci rozšíření kmenových tříd se podařilo upravit jednu z největších učeben na nové škole – bývalou dílnu, která byla dříve využívána jen zhruba jednou za čtrnáct dní.

Prostor prošel kompletní proměnou: nová elektroinstalace, výmalba, podlahy, podhledy i moderní osvětlení dodaly učebně svěží a praktický vzhled. K dispozici jsou také nové tabule a vybavení, které

umožňuje kombinovat klasickou výuku s praktickými činnostmi.

Díky této úpravě vznikla multifunkční třída, která se osvědčila nejen po stránce využitelnosti, ale i pohodlí pro žáky i učitele. Škola tak dokázala chytře využít prostor, který byl dříve málo obsazen, a přetvořit jej v moderní učebnu odpovídající současným potřebám výuky.

Dušan Chlud

Krajská slavnost letošního ročníku soutěže Vesnice roku

10. SRPNA 2025 NEDACHLEBICE

V neděli 10. srpna se v Nedachlebicích, které se letos staly Vesnicí roku Zlínského kraje 2025, uskutečnilo slavnostní krajské předávání ocenění.

Zástupci obce hrdě převzali Modrou stuhu za společenský život a diplom za Vesnickou knihovnu Zlínského kraje. Ocenění předávali zástupci Zlínského kraje v čele s hejtmánem Radimem Holíšem.

Celý slavnostní den se nesl ve velmi přátelské atmosféře. Zúčastněné obce si vzájemně sdílely

zkušenosti i inspiraci a potvrdily, že venkovská spolupráce napříč regionem je jeho největší silou.

Zvláštní uznání jako Osobnost Zlínského kraje pro obnovu venkova získal Oldřich Pliska, oceněný za svůj řezbářský um a přínos k uchování lidových tradic.

Jsmo hrdí na toto ocenění, které je uznáním práce všech občanů, spolků i vedení obce, a potvrzením, že společně tvoříme živou a soudržnou komunitu.

Alena Judasová Bednaříková

foto: organizátoři

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, milí Halenkovjáci, rok ještě zdaleka nekončí, i když se příroda pomalu ukládá k odpočinku. Podzim nám nabízí své barevné kouzlo, vůni listů, chladná rána i hřejivé odpolední sluneční paprsky a delší večery. Je to čas, kdy se můžeme na chvíli zastavit, ohlédnout se za uplynulými měsíci a připomenout si, kolik dobrého jsme společně dokázali.

Mám radost, že i letos se v naší obci daří udržovat pospolitost. To je to, co dělá Halenkovice skutečným domovem. Díky vám všem, kteří se zapojujete do dění, pomáháte při akcích, pečujete o své okolí a podporujete jeden druhého, naše vesnice žije.

Bliží se adventní čas a s ním i oblíbené rozsvícení vánočního stromu a další akce, které jsme pro vás připravili. Věřím, že se u nich znovu setkáme, společně se potěšíme a načerpáme sílu i naději do dalších dní. Připravujeme pro nás pro všechny drobné překvapení týkající se našeho vánočního stromu. Sám jsem zvědav na výsledek.

Letos jsme také mohli být hrdí na to, že naše obec uspěla v soutěži Vesnice roku. Je to uznání práce nás všech, kteří máme Halenkovice rádi.

Také bych chtěl všem, hlavně žákům, rodičům, celému školnímu personálu poděkovat za velkou trpělivost při nedávných rozsáhlých stavebních úpravách naší nové školy. Zdárně je již vše dokončeno. Nová kotelná topí, šatny jsou konečně prostorově vyhovující, rozšířená sborovna určitě potěšila naše učitele.

Omlouvám se všem za „bojové“ podmínky při samotném provozu zbývajících částí školy. Bohužel vlivem personálních problémů dodavatele, nečekaným technickým komplikacím, které nejde u starších budov až tak snadno předvídat, došlo k časovému posunu zprovoznění kotelny i celé stavby. Víme, že speciálně vytápění v sychravých poprázdňinových dnech určitě všem způsobovalo nepříjemnosti. Snahou obce bylo vše co nejrychleji vyřešit, ale technický stav budovy a časově náročné technologické postupy jsou nekompromisní.

Doufám ale, že výsledek alespoň zčásti tyto nepříjemnosti vynahradil a vynahradí. Podle zatím krátkodobého pozorování dojde k výraznému omezení spotřeby plynu u nové kotelny oproti původní zastaralé. Předpokládáme proto výrazné snížení nákladů na vytápění a díky nové technologii také přínos k ochraně životního prostředí.

Navíc se nám podařilo pro tuto stavbu vyřídít nezanedbatelný příspěvek formou dotace. Tato záležitost je ale zatím v běhu.

Přeji vám klidné svátky, hodně zdraví, pohody a víry, že zůstane mezi námi lidskost, úsměv a naděje. Ať je závěr roku pro každého z nás příležitostí k odpočinku i k novým začátkům.

S úctou a přáním všeho dobrého
Roman Kedruš

Vodovod Dolina II: Projekt se posouvá do realizační fáze

Po měsících příprav se projekt vodovodu Dolina II posouvá do další důležité etapy. Během letních měsíců se podařilo dořešit všechna potřebná správní řízení a projekt nyní disponuje všemi platnými povoleními.

V současnosti probíhá veřejné výběrové řízení na zhotovitele stavby, ze kterého by měl do konce letošního roku vzejít dodavatel stavebních prací. Pokud půjde vše podle plánu, na jaře příštího roku se v lokalitě Dolina konečně „kopne do země“ a začne samotná výstavba vodovodu.

Nový vodovodní řad přinese dlouhodobě očekávané zlepšení zásobování pitnou vodou v této části Halenkovic a zároveň zvýší spolehlivost celé vodovodní sítě v obci.

Stavba s sebou přirozeně přinese dočasná omezení v dopravě a pohybu v dotčených lokalitách, ta by však měla být pouze krátkodobá a přiměřená rozsahu prací. Výsledek ale bude stát za to – kvalitní voda z vodovodu pro všechny domácnosti v této oblasti bude představovat významný posun v komfortu i jistotě do budoucna.

Dušan Chlud

Barum Rally v Halenkovicích

O druhém srpnovém víkendu se Halenkovice opět staly součástí slavné Barum Czech Rally Zlín. Motoristická elita i tisíce fanoušků projížděli našimi cestami v rámci rychlostní zkoušky, která patří mezi nejatraktivnější úseky celé soutěže.

Zatímco závodní speciály svištěly kolem zatáček, v pozadí fungovala perfektní spolupráce pořadatelů, policie i dobrovolníků, díky nimž vše proběhlo bezpečně a bez větších komplikací.

Děkujeme všem občanům za trpělivost při dopravních omezeních i za vstřícnost vůči návštěvníkům. Bylo skvělé vidět, že si spousta z vás přišla závod vychutnat přímo u trati a vytvořila atmosféru, kterou by Halenkovicím mohla závidět nejedna rallyová obec.

Barumka tak opět ukázala, že i naše „malá“ vesnice může být velkou součástí světového motoristického dění.

Dušan Chlud

foto: Martin Břenek

Nový pingpongový stůl u školy zve k zábavě

Dětské hřiště u nové školy dostalo další příjemné vylepšení – venkovní stůl na stolní tenis. Stačí si přinést vlastní pátky a míček a můžete se pustit do hry! Díky prostornému okolí si tu zahraje nejen dvojice hráčů, ale klidně i větší skupina dětí při oblíbené „americe“.

Součástí úprav byla také nová opěrná zeď a oplocení, které zvyšují bezpečnost a dodávají celému prostoru upravený vzhled. Po dokončení rekonstrukce školy přibude ještě další část oplocení směrem k silnici, aby hřiště i školní areál tvořily jeden pěkný a bezpečný celek.

Ted' se vedení obce bude soustředit na to, jak vylepšit herní prvky a celkové prostředí u Koliby na Dolině – včetně opravy samotné Koliby, aby i tato část obce nabídla dětem i dospělým příjemné místo k setkávání a odpočinku.

Dušan Chlud

2. ročník Gulášobraní v Halenkovicích

V sobotu 20. září se na hřišti v Halenkovicích konal 2. ročník Gulášobraní, které se stává oblíbenou tradicí nejen pro místní, ale i pro návštěvníky z okolí. Pořadatelem byla Hospůdka na hřišti.

Do soutěže se letos přihlásilo 12 družstev, jejichž názvy byly stejně pestré jako jejich recepty (Hydranti, Pařmeni, Gremlini a další originální týmy). Celkem se spotřebovalo 110 kilogramů masa, z něhož byly uvařeny nejrozmanitější druhy gulášů – hovězí, jelení, dančí, slovenský, segedínský, kančí, vepřový či mix ze zvěřiny.

Vybrat ten nejlepší guláš byl nelehký úkol jak pro desetičlennou porotu, tak pro koštující návštěvníky, jejichž hodnocení bylo pro soutěžící největší motivací.

Akci navštívilo přibližně 500 lidí, kteří si užili nejen skvělé jídlo a pití, ale také pohodovou atmosféru. Počasí bylo luxusní, takže nic nebránilo tomu, aby se gulášové odpoledne proměnilo v příjemný den. Ve večerních hodinách se o zábavu postarala kapela Ripteto, která udělala pomyslnou tečku za úspěšným dnem.

Velké poděkování patří všem sponzorům: Mysliveckému spolku Podlesí, Obci Halenkovice, TJ Halenkovice, Hospůdce na hřišti, všem soutěžícím i dobrovolníkům. Díky nim se letošní Gulášobraní opět vydařilo na jedničku a všichni se už teď mohou těšit na 3. ročník, který se uskuteční v září příštího roku.

Alena Judasová Bednaříková

foto: Dušan Chlud

Z OBCE

Setkání halenkovických seniorů 70+

V úterý 16. září se po dvou letech uskutečnilo tradiční setkání halenkovických seniorů 70+. Přípravy byly zahájeny před prázdninami a moje radost z přípravy byla obrovská! Zájem o účast byl totiž rekordní. Do sálu dorazilo 145 našich seniorů.

U vstupu vítali hosty Dianka Chochulová, starosta Roman Kedruš, místostarosta Jiří Sudolský a zástupkyně SRPŠ Vlasta Hrbáčková, kteří každému nabídli malou štamprličku slivovice nebo nealkoholickou vitaminovou bombu bez cukru. Každý účastník si odnesl dáreček z ruky a dílny Moniky Fojtíkové – naší „Bylinky“. Hosté současně jako první obdrželi nové kalendáře obce Halenkovice pro rok 2026.

Sál doslova praskal ve švech. Uspořádat stoly a židle tak, aby se všichni pohodlně vešli, byl pro organizátory docela velký oříšek.

Program zahájil starosta Roman Kedruš, který srdečně poděkoval seniorům za vše, co pro obec vykonali a popřál jim pevné zdraví a životní pohodu v dalších letech. Poté byl promítnut dokument o současnosti obce od tvůrce Dušana Chluda, který celé odpoledne moderoval.

Matrikářka Bohdana Blažková přiblížila zajímavosti z obecních matrik – od nejčastějších příjmení, jmen přes věkové kategorie až po počet obyvatel a cizinců. Kronikářka Ilona Plisková s humorem provedla přítomné kronikou obce od roku 1932, tedy od roku narození nejstaršího přihlášeného seniora až do poloviny 50. let.

Krátce poté představily činnost Klubu seniorů Halenkovice Anna Kašpárková a Vlasta Gabrhelíková.

Po výborném obědě, který připravily paní kuchařky z místní školní jídelny, měli hosté možnost prohlédnout si výstavku čerstvě svázaných ročníků zpravodaje, kroniky a fotografií z akcí obce posledních let.

Odpoledne pak pokračovalo hudebními vystoupeními. Při koláčku, kávičce nebo něčem ostřejším podle chuti, si hosté užívali společnost, hudbu a dobrou náladu. Děti ze souboru Notičky a ženský soubor Šlajfírky rozzářily oči všech přítomných. Hudební seskupení Bezvětrí zakončilo oficiální část programu a všichni účinkující byli odměněni dlouhým potleskem.

Po programu následovalo volné posezení, vyprávění a vzpomínání na staré časy. Nadšená atmosféra provázela celé odpoledne a všichni odcházeli s úsměvem a radostí v srdci. Někteří se slzičkou dojetí. Setkání seniorů 70+ ukázalo, že společně prožité chvíle mají nesmírnou hodnotu. Každý úsměv a společně strávený čas jsou důkazem, že tradice a přátelství mají smysl.

Děkují všem zaměstnancům obce a dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celé akce a těšíme se za dva roky!

Alena Bednaříková Judasová

foto: Iveta Hladilová

Oceněný Karel Máťa

Na setkání seniorů v naší obci dorazil z Uherského Hradiště také Karel Máťa. Rodák z Halenkovice si užil připravený program a zároveň se nám pochlubil se svým získaným oceněním ministerstva školství. To byla pro mne fajn příležitost navštívit ho pár týdnů poté a sepsat do článku jeho život.

Vydala jsem se za Karlem Máťou do Uherského Hradiště jednoho podzimního dne. Ve svých neuvěřitelných 93 letech bydlí sám v bytě, uvařil mi výbornou kávu a strávili jsme spolu celé dopoledne povídáním o jeho životě, který zasvětil učitelování. Jeho celoživotní práce byla letos v září oceněna Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v Praze předáním ***Medaile 1. stupně za významnou pedagogickou a výchovnou činnost a dlouhodobé vynikající působení v oblasti školství.*** Setkání s ministrem Mikulášem Bekem bylo o to příjemnější, že ho v Praze na ministerstvu přivítala v roli uvaděčky jeho vlastní vnučka Lenka.

DĚTSTVÍ KARLA MÁTI

Narodil se v zimě roku 1932 v domku v Halenkoviciích na Zemanových. Bohužel dům už dnes nestojí, kvůli prasklinám jej museli v 90. letech zbořat. Svou manželku Anežku Kalábkovou si našel ve škole v Halenkoviciích, kde tři roky učila. Bohužel mu ve svých 50 letech zemřela. Část života pak strávil s partnerkou, se kterou si postavili na místě původního rodného domu montovaný domek. Ten už nyní také nevlastní, ale na Halenkovice rád vzpomíná a jezdí sem do

knihovny nebo na pořádané akce. Má tři děti, sedm vnoučat a sedm pravnoučat.

STUDIUM

V Halenkoviciích chodil na první stupeň základní školy, poté do měšťanské školy do Napajedel. Byl v ročníku, který začínal s devátým rokem povinné školní docházky. „Oslavili“ to se spolužáky po svém, místo účasti na mši ke

konci 8. třídy si koupili bečku piva a průšvih, který to přineslo, vás pobaví i po těch letech. Vyučil se nejprve elektrotechnikem v Napajedlích, poté působil v rozvodných závodech Gottwaldov v oddělení údržby nízkého a vysokého napětí. Na dělnické přípravce – tzv. státním kurzu pro pracující v Kyjově museli studenti během jednoho roku nastudovat vše, co se vyučovalo na gymnáziu čtyři roky. Tam maturoval v roce 1952, oženil se.

Původně se chtěl stát elektroinženýrem. Nastoupil na vysokou školu do Prahy. Odsud jej nalákali na Vojenskou technickou akademii do Brna, ale vojenské podmínky a neúměrnou studijní přípravu nevydržel a po roce odešel. Absolvoval rok vojenského výcviku v Olomouci, pak se přihlásil na Pedagogickou školu do Kroměříže – obor učitelství pro 1. – 5. ročník. Ve Zlíně pak otevřeli Pedagogický institut, v něm si dálkově vystudoval aprobaci pro druhý stupeň. Jeho předměty byly fyzika, hudební výchova a technické práce.

UČITELEM NA UHERSKOBRODSKU

Po studiu začal učit v malé obci u Uherského Brodu - v **Těšově**, kam se s manželkou a dvouletým synem přestěhovali. Starý dům, který dostali k bydlení, jim bohužel vyhořel. S rodinou se pak musel stěhovat na další místo, do **Bošáček**. Svérázná krajina Kopanic, malebné zákoutí Bílých Karpat, domy rozesté na řídko po stránkách a kopcích, žádné silnice. A právě tam se mladý učitel s rodinou stěhoval do nové školy. Rok tam učil a pak 2 roky dělal ředitele. Stále se na to místo rád vrací - každý rok tam jezdí na setkání rodáků a bývalých žáků. Vzpomíná, jak stěhovali svůj majetek na vozech tažených voly a koňmi. Jen cesta na zastávku autobusu byla dlouhá 8 km – přes kopce a louky!

Dalším místem k práci byl odbor školství v **Uherském Brodě**. Deset let pak dělal ředitele ve škole

S ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Mikulášem Bekem při setkání v Praze

Do Prahy jej doprovodila dcera, syn a předávání uváděla jeho vnučka Lenka

Nahoře - Stěhování z Prakšic s povozy taženými voly a koňmi.

Vlevo - Setkání ročníku 1932 v Halenkovicích. Na fotografii druhý zprava Karel Zezula.

Vpravo dole - Upomínková fotografie ze setkání učitelů školy v Halenkovicích v roce 1970

v **Prakšicích** na Slovácku, vedl tam také pěvecký sbor. Jeho manželka zde také učila.

Za svůj profesní život vystřídal 11 škol, kde působil jako učitel a tři školy, kde měl funkci ředitele. Školu vedl v 90. letech v Uherském Brodě.

VĚNOVAL SE MLÁDEŽI

Karel Mát'a v 50. letech vedl v Halenkovicích pěvecký soubor, spoluzakládal zde i skauta = Junáka. Dva roky byl předsedou Svazu mládeže v Halenkovicích. Za dobrou činnost byl vyslán na Světový festival mládeže a studentstva do Berlína v roce 1951. Členové svazu mládeže v témže roce připravili v Halenkovicích krojované dožínky a v hospodě u Lhotských nacvičili a veřejnosti předvedli českou besedu (tradiční český tanec).

NEJEN UČITELEM

Karel Mát'a stále hraje na harmoniku, např. na jubilejních setkáních pro přátelé, seniory nebo pro invalidy (svaz postižených) v Uherském Hradišti. Vždy měl rád turistiku, cestování a celý život toužil poznávat

nová místa. Pro veřejnost šestnáct let organizoval autobusové zájezdy po celé Evropě. Každý den si nakupuje a vaří. Když ho nohy ještě poslouchaly, rád se procházel kolem řeky Moravy. S oblibou navštěvuje kulturní akce a velmi rád si povídá.

STŮJTE SI ZA SVOU PRAVDOU

Sleduje i dnešní situaci ve školství a pedagogům tuto dobu nezávidí. Všem učitelům a ředitelům přeje, aby byli odvážní a vždy si stáli za svým, i v těžkých dobách nebo při důležitých rozhodnutích. Také by byl rád, aby učitelé dnes měli vyrovnanější podmínky pro svou práci, aby nebyla příliš uvolněna osnova pro výuku.

Líbí se mu hodnocení bez známek, sám s tím má několikaletou praxi – kdy to zkoušeli v paralelním provozu. Zjistili, že v některých předmětech je to výhodné. Je toho spoustu, co by se mu nelíbilo v dnešním školství. Také si prošel těžkou dobou, politicky velmi rozpolcenou, ale vždy se snažil stát si za svou pravdou. A to si vezměme za své.

Iveta Hladilová, foto: archiv Karel Mát'a

Výsledky soutěže ROZKVETLÉ HALENKOVICE 2025

Do druhého ročníku naší soutěže se sešly fotografie sedmi občanů. Je to škoda, že tak málo lidí mělo odvalu snímky zaslat, protože zde máme přes léto spoustu krásných zahrad a rozkvetlých oken.

Navštívili jsme tři výherkyně, prohlídli jsme si zahrady a domy v podzimním hávu a předali ocenění - vouchery do zahradnictví. Děkujeme všem za pohoštění a prohlídku zahrad. Ať vám i nadále zahrady a květiny dělají radost. Součet hlasů nezaujaté poroty určil tyto výherce:

- 1. místo: Milena Trvajová ...** poukaz na 2 000 Kč do zahradnictví
- 2. místo: Jarmila Kubičková ...** poukaz na 1 500 Kč do zahradnictví
- 3. místo: Marie Stočesová ...** poukaz na 1 000 Kč do zahradnictví

Gratulujeme nejen výhercům, ale všem, kdo se zúčastnil a kdo se stará o své obydlí a přispívá tak k hezkému dojmu při procházkách naší obcí.

Iveta Hladilová

Paní Trvajová má zahrádku jako dlaň, ale přes jaro/léto hraje všemi barvami! Má tam vše, na co pomyslíte. Od kyttek přes zeleninu až po bobulové ovoce, jahody. A to ještě před pár lety tam nebylo vůbec nic, jen hlína. Klobouk dolů!

Paní Kubičková má skalku obřích rozměrů a plnou rozličných rostlin, i palmy jsou tam! Zahrada se jí za každodenní práci odvděčila těmito barvami a pohledy. A druhým místem v naší soutěži! Veliká gratulace!

U paní Stočesové jsou také barvy, kam se podíváte, její obliba obklopovat se krásnými věcmi a květinami je viditelná. Za svou květinovou výzdobu získává 3. místo. Gratulace!

KLUB SENIORŮ LÉTO JSME SI UŽILI

Na začátku **července** se klub seniorů sešel v Hospůdce na hřišti, abychom si společně užili pohodové letní odpoledne. Počasí nám zpočátku přálo, nálada byla výborná a z grilu se linula vůně dobrot – hermelínu, cigára a dalších pochoutek, které zmizely, než bys řekl „grilování“. Sešlo se nás kolem padesáti, všichni v dobré náladě. Povídky se, smálo, vzpomínalo a čas utekl jako voda a ta nakonec opravdu přišla – přívalový déšť naše setkání doslova rozpustil! I tak jsme ale odcházeli spokojení a s úsměvem, protože i s kapkami deště to bylo jedno moc povedené odpoledne.

Při našem dalším setkání v **září** jsme mohli nahlédnout do světa radiových vln. O svůj zajímavý

koníček se s námi podělil jeden z našich členů, dlouholetý radioamatér, František Hložek. Dozvěděli jsme se, jak se dají pomocí vysílačky navazovat spojení s lidmi z celého světa a jaké vybavení k tomu potřebuje opravdový nadšenec. Mnozí z nás byli překvapeni, kolik trpělivosti, znalostí a nadšení tento koníček vyžaduje.

Rádi mezi sebe přivítáme i nové členy, kteří mají chuť se setkávat, popovídat si, zasmát se a společně něco pěkného zažít. Scházíme se každý měsíc, vždy v přátelské a pohodové atmosféře.

Přijďte se podívat – budete vítáni.

Anička Kašpárková

Turisti v létě

A teď něco o nás turistech. Už víte, že máme rádi výlety, procházky a poznávání.

21. července 2025 jsme vypluli ze Spytihněvi, na lodi Morava, na malou tematickou plavbu do Napajedel a zpět. Podmínka byla minimálně 30 osob. Báli jsme se, že se nás tolik nesejde. Kapacita lodi je 60 pasažérů a nás se nakonec sešlo 64. Kapitánka lodi nás ujistila, že se loď ani v tomto počtu nepotopí, tak jsme vypluli.

Nám všem dobře známá cesta ze Spytihněvi do Napajedel vypadá z paluby lodi úplně jinak. Břehy plné chatek, cyklostezka, Pahrbek, dva mosty, sídliště Nábřeží a za rozestavěným dálničním mostem (ten s tím velkým červeným obloukem) otáčka a zpět. Na lodi s námi jela příjemná průvodkyně, která nám vyprávěla o historii Baťova kanálu a o historii výletní lodi Morava a také se starala o malé občerstvení na lodi.

11. srpna jsme vyšli do našich krásných halenkovických lesů. Opět jsme si naplánovali více míst, kam se podíváme. Od koliby na Dolině jsme pokračovali směrem k "Ondrovému" a pak už vzhůru lesem do Ťukalovy skály. V půli cesty jsme sešli ke studánce Pod

skalou. Já si ještě pamatuji, že nám v Dědině tekla voda sporadicky a to ještě ne moc pitná, tak jsme do této studánky jezdili s kanystrama pro dobrou pitnou vodičku. V Ťukalové skále jsme poseděli a pamětníci vzpomínali. Franta Hložek vyprávěl, jak jako kluk chodil pomáhat střelmistrovi připravovat odstřely, někteří přiznali, že v dřevěné chatce u skály je lákaly malé rozbušky. Luďa Trvaj nám vysvětlil, že název Ťukalova skála je od toho, že do kraje se neslo ťukání kladívek při rozbíjení kamenů. V terénu pod skálou je ještě poznat rampa, kam se přistavovaly povozy, které odvážely kámen. V lese ještě stojí sloupy, po kterých vedlo elektrické vedení k lomu. No, ale stejně ze samotné skály už není moc vidět,

zarůstá křovím a stromovím. Prostě příroda si bere své zpět. Jenom malý přístřešek, ohniště a lavičky svědčí o tom, že se tu sem tam někdo schází. Udržujte tu prosím pořádek, to místo za to stojí.

A nás tady čekalo milé překvapení, když Lad'a Gabroš začal rozdávat kelímky a z batohu se vynořilo šampaňské. Zde, na tomto téměř čarovném koutě Halenkovíc, jsme si připili na jeho zdraví a popřáli jsme mu vše nejlepší k jeho životnímu jubileu.

Na zpáteční cestě jsme měli ještě jedno velmi, velmi příjemné zastavení. U řezbáře Oldy Plisky. Na dvoře to vonělo dřevem, přivítal nás vždy usměvavý Olda se svojí ženou Ilonkou (halenkovickou kronikářkou). Ta pro nás připravila i bohaté občerstvení. Olda nejenom že umí krásnou práci, ale umí o ní i krásně vyprávět. Na dvoře měl vystavené i některé jeho hotové řezbářské práce, v jeho dílně byly rozpracované kusy. Viděli jsme i čerstvé ocenění "Osobnosti Zlínského kraje 2025". To jsme pyšní a vážíme si toho, že takového člověka u nás máme. A to ještě umí i krásně zpívat.

Ten den končil na kolibě, opět špekáčky, koláčky i malé občerstvení od Martičky Hložkové (manžel slavil kulatiny), pivečko. Zase se dobře sedělo až do večerních hodin.

V **září** jsme se rozjeli konečně do slibované Kroměříže. Mám Kroměříž hodně ráda, trávila jsem tam prázdniny u své tety a ráda se tam vracím. Protože jsem věděla, že firma History Tour provozuje projížďky vláčkem v Podzámecké zahradě a druhou trasu vede samotným městem Kroměříž, chtěla jsem toto seniorům nabídnout. A myslím, že se nám výlet podařil. Podzámecká zahrada je krásná a rozlehlá a tím vláčkem ji velmi pohodlně objedete téměř celou. Obsadili jsme dvě soupravy, protože nás bylo zase přes 30. Při cestě jsme z audio záznamů slyšeli vyprávění o zahradě, co okolo sebe vidíme. U zajímavých míst jsme se zastavili a řidiči vládků nám někdy i vtipným povídáním zpříjemňovali cestu. Hned na to navazovala i druhá trasa po městě Kroměříž, které je od roku 1998 zapsané na seznamu UNESCO a je přezdívané Hanácké Athény. I tato trasa je krásná a vede historickým centrem okolo nádherných staveb, zámku i méně známých zákoutí. Na závěr nás vláčky dovezly k restauraci Sladovna, kde jsme si rezervovali místa na dobrou večeři. Možná se do Kroměříže vrátíme, ještě bychom mohli navštívit Květnou zahradu a také návštěva Arcibiskupského zámku stojí za zhlédnutí.

Jestli se Ti naše turistické výlety líbí, tak neváhej a přidej se k nám.

*Vlasta
foto: Klub seniorů,
František Riedl*

OBEC HALENKOVICE

Vánoční hvězda

tradiční předvánoční projekt neziskové organizace
ŠANCE OLMOUC
se vrací do Halenkovic

Prodejem živých květín - „vánočních hvězd“
získáváme finanční prostředky na léčbu a
podporu hemato-onkologicky
a chronicky nemocných dětí.

VELKÁ KVĚTINA - 120 Kč
MALÁ KVĚTINA - 60 Kč

Zapsat se a objednat si hvězdu můžete předem:
KNIHOVNA HALENKOVICE - osobně nebo tel. 734 262 324
COOP Halenkovice - v prodejně osobně
Pro vyzvednutí (18. 11. - 8. 12. 2025)
budete kontaktováni

SRPŠ při ZŠ a MŠ Halenkovice

**HALENKOVICKÉ
HUDEBNÍ
ODPOLEDNE**

NEDĚLE 16.11.2025
sál Kulturního domu

OD 15 HODIN

Bližší informace Pavlína Bieberlová,
tel. 605 209 974

**KVÍZ
V HOSPŮDCE
V HALENKOVICÍCH**

**STARTUJEME
6. LISTOPADU
V 18:00**

Na kvíz se můžete hlásit
v Hospůdce Na Hřišti
Halenkovice nebo
na tel. čísle
739 594 324

HOSPŮDKA
na hřišti Halenkovice

**ZABIJAČKOVÝ
KOTLÍK**

ve formě talířkového menu
+ polévka

Hospůdka na hřišti
Halenkovice | **8. 11. 2025**
OD 15.00

VEPŘOVÉ MASO
JITRNICE
PRDELAČKA
TLAČENKA
HORKÁ ČOKO
SVARÁK
PUNČ
KOLÁČKY

**K POSLECHU HRÁJÍ:
COUNTRY-JAZOVÉ HLASY**
15.30

OBEC HALENKOVICE
ZVE NA PŘEDNÁŠKU
**TVORBA
RODOKMENU**

**19. LISTOPADU
18:00
MULTICENTRUM**

OBEC HALENKOVICE
vás zve na workshop
MARGITY SOUČKOVÉ

**VÁNOČNÍ VAZBY
A DEKORACE**

středa 26. listopadu 2025
18:00 stará knihovna na OÚ Halenkovice
Zájemci hlase se
na tel. č. 793 911 833

**ROZSVĚCOVÁNÍ
VÁNOČNÍHO STROMU**
SOBOTA 29. 11. 2025

- od 14 hodin VÁNOČNÍ JARMARK
- od 16 hodin PĚVECKÁ VYSTOUPENÍ
s vánoční tematikou a SLOVO STAROSTY
- volání Mikuláše, rozsvícení vánočního stromu
- tradiční občerstvení ve stáncích obecních spolků

OBEC
HALENKOVICE

Těšíme se na Vás

koncert dobré vůle
12. 12. 2025 / 18.00
Kostel sv. Josefa v Halenkovících

Bezvětrí
a hosté

vstupné dobrovolné | výtěžek ze vstupného bude věnován
na úhradu léčebných výloh pro Šimona Veselského z Halenkovíc

SRPŠ Podzim v SRPŠ

Vážení čtenáři, milí rodiče, letní prázdniny nám utekly jako voda a s nastupujícím novým školním rokem jsme se opět pustili do intenzivní práce.

Hned v úvodu školního roku jsme věnovali na pořízení pracovních didaktických pomůcek pro prvňáčky téměř 10 000 korun. Využili jsme také možnosti navštívit třídní schůzky jak u školkáčků, tak i u nových prvňáčků a ostatních žáků základní školy. Seznámili jsme rodiče s činností našeho spolku a představili účetní bilanci za loňský školní rok, kterou bych chtěl na tomto místě představit i Vám ostatním.

Výše členských příspěvků do SRPŠ byla vloni 200 Kč na žáka. Z příspěvků od rodičů bylo tedy celkem vybráno asi 54 000 korun. Spolek SRPŠ k této částce přidal 80 000 korun ze své hospodářské činnosti, takže ve výsledku si škola mohla z prostředků SRPŠ dovolit využít v souhrnu 155 000 korun pro potřeby našich dětí (škola cca 130 000 Kč, školka cca 25 000 Kč).

Prostředky byly vynaloženy na následující účely:

- autobusová doprava (lyžařský výcvik, školka v přírodě, koncerty, divadla, dopravní hřiště, soutěže, výukové programy, plavecké závody) – cca 97 000 Kč,
- sedací kostky do školy – cca 20 000 Kč,
- mikulášské balíčky pro děti – cca 12 600 Kč,
- rozlučka s předškoláky – cca 8 500 Kč,
- odměny na soutěže – cca 4 600 Kč,
- knižní odměny – cca 3 200 Kč,
- pera pro prvňáky – cca 3 000 Kč,
- rozloučení s deváťáky – cca 2 400 Kč,
- a další.

Mimo školu jsme si mohli dovolit vydat dalších 37 000 korun ostatním spolkům v naší obci a také na charitativní činnost. Celkem jsme tedy v uplynulém školním roce vydali 192 000 Kč.

Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem dobrovolníkům, kteří nás podporují zejména při pořádání rodičovského plesu a pohádky. Bez vaší aktivní účasti by činnost spolku prakticky zanikla. Děkujeme také ředitelství základní a mateřské školy v Halenkovicích za vzájemnou a srdečnou spolupráci.

Protože se náš spolek dostává do stádia, kdy bude potřebovat generační obměnu, chtěli bychom do naší činnosti zapojit nové mladé rodiče. V rámci rodičovských schůzek jsme oslovili přítomné a podařilo se nám vytvořit síť rodičů – kontaktních spojek v každé třídě, kteří vyjádřili ochotu s námi spolupracovat a zároveň se podílet na informovanosti ostatních rodičů. Zároveň chceme vybídnout ke spolupráci i další aktivní rodiče, kamarády a občany, pro něž je smysluplné podporovat kulturní a společenskou činnost, školu i kroužky v naší obci.

Závěrem bych chtěl rodiče žáků pozvat na výroční schůzi SRPŠ, která se uskuteční ve čtvrtek 13. 11. 2025 v 18 hodin na obecním úřadě v Halenkovicích. Stěžejní

částí bude hlasování o výši členského příspěvku a o výši příspěvku pro ZŠ a MŠ od našeho spolku. Mimo oficiální část probereme plán činnosti pro následující akce, které nás v nejbližší době čekají:

- Halenkovické hudební odpoledne (16. 11. 2025)
- Rozsvěcování stromku (29. 11. 2025)
- Rodičovský ples (14. 3. 2026)
- Dětský karneval (21. 3. 2026)
- Výlet do pohádky (23. 5. 2026)

Sledujte nás na našem Facebooku, budeme Vás o všem informovat!

Přeji Vám všem úspěšný závěr letošního roku. Užijte si klid, pohodu a radost spojenou s adventním obdobím a očekáváním Vánoc. A jestli budete mít chuť, stavte se za námi při rozsvěcení stromku do našeho stánku nebo do bufetu na štamprličku či nějakou jinou dobrotu. Letos si pro Vás kromě výborné klobásky a cigárka připravíme skvělou vypečenou novinku!

Za SRPŠ Robert Hruban, předseda spolku

Společně děláme školu lepší ! 😊

- pravidelně přispíváme na pomůcky a vybavení do školy a školky
- přispíváme na autobusovou dopravu (kurzy plavání, divadla, lyžařský výcvik...)
- tvoříme společné akce pro děti a rodiče (hudební odpoledne, rozsvěcování stromečku, karneval, rodičovský ples, výlet do pohádky...)
- pomáháme těm, kteří to v naší obci potřebují

Chceme pokračovat a zveme Vás - zapojte se s námi!

Přijďte mezi nás

13.11. 2026 v 18:00 na OÚ Halenkovice.

Možná nemáte rádi schůze, ale chtěli byste se zapojit do konkrétních akcí 😊 sledujte naše FB stránky:

<https://www.facebook.com/srpshalenkovice>

Robert Hruban - hruhan@gmail.com

tel. 721 944 825

Zuzana Rašínová - rasinova.zuzana@seznam.cz

tel. 722 762 697

SRPŠ HALENKOVICE

MULTICENTRUM Pestrá nabídka kurzů a kroužků

I letos jsme pro děti i dospělé připravili pestrou nabídku kurzů a kroužků. Díky skvělé spolupráci s DDM Matýsek Napajedla mohou naši nejmenší objevovat nové zájmy, sportovat a tvořit v přátelském prostředí. Malí sportovci a tanečníci si mohou vybírat hned z pěti sportovních a tanečních kroužků. Pro nadšence jazyků a techniky jsme otevřeli čtyři kroužky zaměřené na angličtinu a robotiku. Sportovní aktivity probíhají ve školních prostorách, jazykové kurzy, aktiváček pro nejmenší děti a legorobotiku děti navštěvují v příjemném prostředí multicentra.

Ani dospělí nepřijdou zkrátka. Otevřeli jsme čtyři jazykové kurzy - tři angličtiny a jednu němčinu. Jsou určeny jak pro začátečníky, tak pro pokročilé, kteří si chtějí své znalosti procvičit.

V letošním roce došlo i ke změnám v lektorském týmu. Dětské kroužky angličtiny vede Adéla Kašná, začátečníky v angličtině Michal Grebeň, a pokročilé angličtináře i němčináře provází osvědčené lektorky Dagmar Dudíková a Pavla Svitáková. Sportovní a taneční aktivity má na starosti Sára Holásková.

Novinkou je kroužek legorobotiky pro žáky 1. až 3. třídy, který s nadšením vede Boris Martínek. Radost nám dělá také pěvecký soubor Notičky pod vedením Ivety Hladilové.

Do některých kurzů a kroužků jsou stále volná místa! Navíc pro vás připravujeme jednorázové, tematicky zaměřené kurzy. Přijďte se k nám a zažijte spoustu zábavy, pohybu a nových dovedností!

Alena Judasová Bednaříková

Přihlašovat na kroužky pro děti se můžete na stránkách DDM Matýsek Napajedla. Použijte QR kód.

Pro informace/ přihlašování na jazykové kurzy pro dospělé - volejte č. 793 911 833.

Dvojitá premiéra v halenkovickém multacentru

V pátek 11. července jsme měli možnost zažít mimořádné setkání s tvorbou otrokovického **fotografa Karla Ševčíka**.

Karel je členem Otrokovického fotoklubu Beseda. Dálkově se vzdělával v tříletém kurzu v oboru výtvarné fotografie na soukromé škole Photogenia v Brně.

Věnuje se fotografování architektury, ale především portrétu a aktu. Respektive ucelenějším tematickým projektům zaměřeným z velké části na detaily těla, experimenty s vícenásobnou expozicí nebo dlouhým časem.

Jeho snímky jdou daleko za hranice běžného zobrazení a dokážou oslovit diváka s nečekanou silou a emocí. Není divu, že jeho práce byly oceněny na řadě fotografických soutěží u nás i v zahraničí.

Součástí vernisáže byla premiéra zveřejnění autorovy básnické tvorby, kterou jsem si podle jeho slov – vymohla svou vytrvalostí. Přednesu z výběru básní se

ujala Milena Toman. Ukázalo se, že Karel Ševčík dokáže stejně poutavě zachytit svět nejen objektivem, ale i slovy. Jeho básně jsou stejně živé, dynamické a osobité jako jeho fotografie.

Tato vernisáž byla zároveň příležitostí představit nový prostorový závěsný systém v našem multacentru. Myšlenka uspořádat výstavu se tak stala i impulsem k dokončení tohoto unikátního projektu. Díky panu Bronislavu Langerovi, který se postaral o jeho instalaci, jsme mohli divákům předvést raritu – prostorové zavěšení vystavených exponátů, které celé výstavě a našemu centru dodalo nový rozměr.

Večer se nesl v příjemné atmosféře a přinesl hned dvě premiéry – uměleckou i technickou. Děkuji všem, kteří se na realizaci podíleli.

Alena Judasová Bednaříková

FARNOST

Farní pouť 13. září – Křtiny, Sloup, Senetářov

Po hodně dlouhé době jsem zažil atmosféru farní pouti. Přiznám se, že jsem měl trochu obavy. Jednak proto, že můj zdravotní stav je takový, jaký je a nevěděl jsem, co od sebe můžu očekávat a také proto, že od mé poslední autobusové farní pouti už uplynulo už pár desetiletí. A hlavně nejsem zrovna poutnický typ. Měl jsem strach, že se tam budu cítit jako naftový magnát na sjezdu Zelených. Mé obavy se nakonec ukázaly být naprosto lichými. A byl jsem rád, že jsem tam byl.

Pouť původně měla být pouze halenkovická, auty a v jiném termínu. Jenže to přesně padlo na den Barum Rallye, která projížděla naší obcí a vzhledem k uzavírcce silnic by se někteří farníci nedostali s autem vůbec z domu, či přesněji by se nemohli vrátit domů (vyjet ráno by mohli). Logicky pak došlo na propojení s poutí spytihněvské farnosti. Jen Břeťa Růžička musel objednat větší autobus pro více než 50 lidí.

Skoro přesně o sobotní sedmé hodině ranní dorazil na Plánavy už zpola zaplněný autobus, v němž mírnou většinu tvořili farníci ze Spytihněvi, kteří si sice mohli vybrat přednostně místa, ale zase museli vstávat a vyjíždět o čtvrt hodinu dřív. Autobus, zaplněný 51 lidmi, jel po zastávkách opačným směrem od Svatých na Kopec. Poutní cesta po chrámech Jubilejního roku mohla začít.

Ještě malá odbočka pro ty, kterým pojem Jubilejní rok nic neříká. Jubilejní rok (někdy také Milostivé léto) vyhláší papež pravidelně jednou za 25 let a občas i příležitostně mimo tento interval. S tím souvisí i další různá práva za splnění určitých pravidel. Trvá zhruba jeden rok. (Jak taky jinak?) Souvisí to i s tzv. Svatými bránami, které jsou ale v Římě. Proto jsou po celém světě ustanoveny některé většinou poutní chrámy pro místní církevní provincie. V olomoucké arcidiecézi jsou to Velehrad, Provodov, Svatý Kopeček, Katedrála sv. Václava v Olomouci, Žarošice a Jaroměřice u Jevíčka.

Chrámy, které jsme v rámci naší poutě navštívili, spadají do brněnské diecéze.

Křtiny - Kostel Jména Panny Marie

První naší zastávkou byly Křtiny, přesněji Kostel Jména Panny Marie, jehož architektem byl slavný Jan Blažej Santini-Aichel a byl vystavěn v letech 1728 až 1750. Předmětem poutní úcty je socha Panny Marie, která pochází asi z poloviny 14. století. Poutní areál tvoří kostel půdorysu řeckého kříže s ambitovým nádvořím. Má nádherný interiér a navštěvují ho samozřejmě i nevěřící fajnšmekři pro architekturu.

Přijeli jsme včas. V kostele jsme se setkali s druhou částí našich farníků, kteří vyrazili vlastními auty a doplnili naše poutní dwojspolečenství na počet 59. Mši svatou sloužil náš P. Tomáš od 9 hodin. Museli jsme se vejít do dvou hodin, protože v 11:00 se konala svatba. Proto jsme také vyjeli na sobotu poměrně časně ráno. Ministranty jsme si přivezli ze Spytihněvi svoje, varhaníka rovněž. V tomto kostele se stále slouží mše svatá zády k lidem. Byl to pro mě trochu nezvyk (někdo to možná uvítal, já ale ne). Připomněl jsem si své ministrantské začátky při ještě latinských mších ve druhé polovině 60. let 20. století. Časový prostor jsme v pohodě stihli. Po mši svaté většina lidí využila času na oběd nebo aspoň na kafe. Já jídlo s sebou měl a kafe - pokud možno - nepiju.

Na 12:45 byl stanoven odjezd do Sloupu, kde jsme měli objednanou prohlídku Sloupsko-šošůvských jeskyní na 13:30. Díky menšímu orientačnímu nedopatření jsme se po 20 minutách znovu projeli kolem křtinského kostela. Otec Tomáš nás při průjezdu vtipně upozornil na hezký kostel po naší levé ruce, pokud bychom nevěděli, kde jsme byli před dvěma hodinami na mši svaté. Prostě stane se. (Já se taky jednou mylně domníval, že řidič na zájezdě do Mariázell vidí první sjezd z dálnice. No, neviděl... Ale zase jsme díky tomu „objevili“ nádherný barokní chrám v Melku.) Jen pan řidič musel „šlápnout“ na plyn, abychom stihli stanovený čas na prohlídku jeskyní. Stihli jsme to. Já do jeskyní nešel, protože bych do nich sice vešel, ale už bych nevyšel a stalaktitů, stalagmitů a stalagnátů tam mají už dost...

Sloup v Moravském Krasu - - poutní Kostel Panny Marie Bolestné

Kostel nemá hodnověrného autora projektu, ale o jeho vybudování se zasloužila hraběnka Karolina z Roggendorfu. Její manžel – Karel Ludvík - pak nechal z kláštera minoritů v Brně přivést sošku Panny Marie Bolestné, vytvořenou na konci 14. století. Samotný chrám nechala postavit hraběnka v letech 1751 až 1754 až po smrti svého manžela a soška byla umístěna na hlavní oltář nového kostela. Malířskou výzdobu vzal na svá bedra – mně nic neříkající jméno - Kašpar František Šambach. V tomto poutním kostele jsem byl na rozdíl od Křtin a Senetářova poprvé a moc se mi v něm líbilo. Při pohledu kolem sebe a nad sebe jsem jen zíral na tu krásu

a v duchu jsem přemýšlel, jak dlouho by stavba trvala dnes. Radši nemyslet...

V tomhle kostele, postaveném hned u hlavní cesty, jsem se tak nějak cítil nejlíp a v klidu jsem si zameditoval.

Následoval odjezd do Senetářova. Otec Tomáš zatelefonoval před odjezdem o naší návštěvě duchovnímu správci, a tak na místě samém na nás čekala místní farnice a pamětnice. Její jméno vám neřeknu, protože jsem se zdržel na schodech před kostelem a kdyby mi Otec Tomáš nevynesl nahoru do kostela můj batoh, tak tam sedím možná ještě teď... Spravil jsem to dvěma croissanty a pár hlty čaje a nahoru už jsem se pak dostal. Holt, člověk nesmí být líný se najíst, když už má tu cukrovku.

Senetářov – kostel sv. Josefa

Nepatří mezi Jubilejní místa, ale je to unikát. Poprvé jsem ho navštívil na jedné z farních poutí, které se v Halenkovících pořádaly za působení P. Vojtěcha Slouky. Bylo to v roce 1972. Do kostela se nesmělo a tak jsme se dívali pouze přes sklo. Proč je to unikát? Je to snad jeden z pouhých dvou kostelů, které byly postaveny v době komunismu. Jinak se kostely mohly jen upravovat. Historie jeho vzniku – to je malá detektivka. Možná i velká. Nebo přímo sci-fi. Posuďte sami.

Obec má dnes necelých 600 obyvatel. Během 2. světové války měl být Senetářov vysídlen a srovnán se zemí. Na uvolněném místě měla vzniknout střelnice k výcviku německé armády. V obci byla jen malá kaplička sv. Josefa z roku 1855. Při oslavě svátku sv. Josefa v roce 1942 si místní občané v čele s tehdejší jedovnickým kooperátorem a senetářovským rodákem P. Josefem Zouharem (jeho 5 bratrů se stalo rovněž kněžími) slíbili, že pokud k vystěhování vůbec nedojde, popřípadě se lidé budou moci vrátit domů, postaví ve vesnici novou kapli nebo opraví stávající kapličku. Písemně to sice nikam nezapsali, ale např. v roce 1944 na svátek patrona sv. Josefa z 650 obyvatel přistoupilo k sv. přijímání 450 farníků. Plán vystěhování obyvatel nebyl naštěstí dokončen. A „sliby se maj plnit nejen

o Vánocích“ (jak zpívá Janek Ledecký) - začala jednání o nové kapli, případně přímo o novém kostele.

Po mnoha peripetiích se v květnu 1968 na úrovni místního MNV jednalo o stavbě nového kostela. Vše se točilo kolem jedovnického kněze P. Vojtěcha Vavříčka, který prokázal neskutečnou vytrvalost a odvalu při jednáních s už komunistickými orgány a shánění peněz. Zkrátím to. V polovině roku 1969 stavba podle návrhu architekta Ludvíka Kolka za cca 3 miliony korun začala a už v červenci 1971 byla dokončena bez definitivních vnitřních doplňků. Jenže... Nový chrám ve tvaru archy byl dokončen, byl otevřen, ale nebyl vysvěcen. Na otevření nového kostela za účasti více než 10 000 věřících (dalším bránila v přístupu VB a STB uzavřením cest a jinými kontrolami (vzpomeňte, kdo můžete, na Velehrad 1985) se neobjevil nikdo z tehdejšího brněnského biskupství. Kostel byl otevřen pouze při bohoslužbách, ale ty mohly probíhat jen v rozsahu bohoslužeb ve stávající kapli (2 x měsíčně). Slavnostního vysvěcení se obyvatelé Senetářova a kostel sv. Josefa dočkali až za dvacet let, čili v roce 1991.

Výše uvedené vyjasňuje, proč jsme se v roce 1972 dívali jen přes sklo do interiéru zavřeného kostela... Teď už jsme byli vevnitř moderního kostela. Paní nám vše vysvětlila a popsala, pan Vavřínek si znovu zahrál na varhany. Nebýt vysvětlení paní průvodkyně, tak bych nikdy nepochopil zobrazení, symboly atd. Je to moderní vzdušný prostor, ale necítil jsem se tam tak dobře jako ve Sloupu. Myslím, že mám docela velkou představivost – možná až moc, ale třeba na tamní křížovou cestu prostě nemám. Ale ta historie vzniku tohoto kostela v době komunismu stojí opravdu zato!

Tak jsme absolvovali poslední část naší společné pouti farností Spytihněv a Halenkovice. Domů jsme se dostali kolem půl osmé. Někteří sice o něco dřív, ale zase museli ráno brzy vstávat. Něco za něco. A vzápětí se spustil obrovský liják. Asi nad námi někdo nahoře držel ochrannou ruku...

Josef Tomašík

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Září ve školce

Měsíc září je prostě skvělý! Je nádherné počasí, ale zas ne úplně horko, ani zima, zkrátka tak akorát. Proto jsme se s dětmi ze třídy Žabek rozhodli, že toho maximálně využijeme venku. Ale ne jen tak...

Pořádně prozkoumáme tu naši vesnici! Kde naši kamarádi bydlí a hledáme místa, kde je ideální místo na zkoumání přírody, na hraní her a plnění úkolů.

Jak a kde vzniká ten sladký mošt?

Na konci září jsme se vydali na pozvání místních zahrádkářů do pálenice, kde jsme zhlédli moštování ovoce a ochutnali uvařená povidla. Děkujeme za sladkou návštěvu!

Když do školky přišli pejsci

Ve čtvrtek 2. října jsme měli možnost zhlédnout v mateřské školce ukázkou canisterapie s paní Kájou Stiksovou se dvěma pejsky.

Děti si to moc užily a dokonce si s pejsky i zacvičily.

Při canisterapii pejsci pomáhají například ke zklidnění, rozvoji jemné i hrubé motoriky, ale i k prohřátí a uvolnění svalstva díky tělesnému teplu.

Slavnostní zahájení školního roku

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Tak nám to zase začalo! V pondělí 1. září 2025 ráno slavnostně přivítal pan ředitel Ondřej Plaček všechny žáky v novém školním roce. A hlavně prvňáčky!

Všichni žáci, rodiče prvňáčků a učitelé se sešli v osm hodin na hřišti u školy. Dvě třídy prvňáčků převzalo malý dárek od obecního úřadu a diplom na uvítanou z rukou letošních deváťáků. Starosta obce Roman Kedruš a místostarosta Jiří Sudolský popřáli všem do začátku hodně štěstí. Přidali se i Anna Kašpárková a Robert Hruban za školskou radu a SRPŠ.

Poté odvedli deváťáci malé zvědavé prvňáčky do jejich tříd, kde na ně čekaly vyzdobené třídy a další dárečky od SRPŠ.

Přejeme našim školákům a hlavně prvňáčkům DOBRÝ START, deváťákům pevné nervy a otevřenou mysl v posledním ročníku povinné školní docházky, a všem radost z učení a dobrý třídní kolektiv!

Rodičům a učitelům trpělivost a nadšení!

Iveta Hladilová

Podzimní jablíčko

V prvních třídách se poslední zářijový týden nesl v duchu projektových dní s tématem jablíček. V rámci integrované tématické výuky se jablíčka prolula do všech předmětů. Začátkem týdne jsme oslavili první podzimní den. Jablíčka jsme počítali, porovnávali jejich velikost i barvu. Řadili jsme je od nejmenšího po největší i podle barvy. Porovnávali jsme jejich počet. Uspořádali jsme výstavku. V prvouce jsme si povídali o dalším ovoci,

které dozrává na podzim. Porovnávali jsme změny v přírodě v létě a na podzim. Zpívali jsme písničky Pod naším okýnkem a Měla babka čtyři jabka – zatančili jsme si mazurku. Ve výtvarce jsme tiskli temperovými barvami. Jablíčkový týden jsme zakončili pohádkou O Jabloňce Eduarda Petišky. Celý týden jsme si náramně užili.

Třetáci v září

V září jsme ve 3. třídě zažili spoustu zajímavých aktivit. V prvouce jsme vyrazili na vycházku, kde jsme pozorovali naši vesnici a povídali si o rozdílech mezi životem na vesnici a ve městě.

Ve výtvarce jsme zpracovali fotky z prázdnin a podělili se o své zážitky. Ochutnávka ovoce, sýrů a ořechů nám připomněla, jak důležitá je pestrá strava.

V geometrii jsme stavěli tělesa ze špaget a marshmallow. Na závěr měsíce jsme se věnovali svátku sv. Václava a vytvořili jsme si lapbooky plné zajímavostí.

Kolik jazyků znáš.....

K Evropskému dni jazyků 26. září 2025 pro nás 9.B připravila pestrý program plný zábavných i poučných aktivit.

Ve třídách si žáci nachystali různá stanoviště, na kterých jsme si mohli vyzkoušet své znalosti i dovednosti. Celý den se nesl v přátelské atmosféře a ukázal nám, že učení jazyků může být opravdu zábavné.

Devátáci si zaslouží velkou pochvalu za nápaditost a skvělou organizaci.

Pasování druháků na čtenáře v knihovně

V pátek 5. září proběhlo v naší krásné knihovně slavnostní pasování žáků 2. tříd na čtenáře.

Malí školáci, kteří se během prvního ročníku naučili číst, byli slavnostně pasováni na opravdové čtenáře. Každý z nich obdržel osvědčení o čtenářské dovednosti a krásnou knihu o České republice jako památku na tento výjimečný den. Slavnostní atmosféra, radost v dětských očích a hrdost každého z nich provázely tento milý okamžik, který dětem symbolicky otevírá bránu do světa knih a fantazie.

Všem novým čtenářům přejeme, aby je čtení bavilo, aby v knihách nacházeli radost, dobrodružství i poučení – a aby se kniha stala jejich věrným přítelem na cestě poznání.

Šestáci na adaptačním kurzu

Šestáci vyrazili na adaptační pobyt, kde je čekala spousta her, výzev i společných zážitků. Nešlo jen o zábavu, hlavním cílem bylo lépe se poznat a utvořit partu, která spolu zvládne celé roky na druhém stupni.

Na adaptačku bylo veselo! Přijela za námi i paní psychologka a připravila pro žáky spoustu her a aktivit, při kterých se poznali zase o něco líp.

Volby u třetáků

Protože se v naší zemi konají teď na podzim volby, zahráli jsme si na ně i my. Třetáci si nejdřív přečetli něco o kandidátech a pak společně debatovali, kdo by mohl být ten pravý lesní vůdce. Každý si připravil svůj volební lístek, prošel volební komisí, odhlasoval a nakonec dostal malou odměnu za účast, jak bylo slíbeno našimi veverkami. Bylo to napínavé skoro jako opravdové volby.

Soutěžní den s Integrovaným záchranným systémem

V úterý 16. září se vybraní osmáci zúčastnili akce s názvem Soutěžní den s IZS, který již počtvrté uspořádal Dům dětí a mládeže Sluníčko Otrokovice. Osmáci ze základních škol a studenti tercie víceletého gymnázia se zde zapojili do Dne s integrovaným záchranným systémem. Čekal je pestrý program zaměřený na prevenci, bezpečnost a zdravý životní styl.

Soutěže se v letošním roce zúčastnilo 16 soutěžních týmů. Naši šikovní **osmáci** vybojovali **3. místo** a my jsme na ně opravdu hrdí.

Během dne žáci plnili pohybové a vědomostní úkoly, které prověřily jejich znalosti i týmovou spolupráci. Disciplíny byly zaměřeny na první pomoc, prevenci v oblasti dopravy, bezpečnost občanů a také na seznámení se s činností jednotlivých složek Integrovaného záchranného systému a dalších zapojených organizací.

Rekonstrukce školy

Dovolte, abych vás informoval o pracích, které probíhaly a stále probíhají v naší škole.

Již na konci června jsme se pustili do rekonstrukce učebny dílen v přízemí nové školy. Proběhla kompletní výměna elektroinstalace za původní hliníkovou. Udělaly se nové omítky, podhledy a podlaha. Z dílen se stala víceúčelová učebna, která bude sloužit jak na výuku teoretických, tak na výuku praktických předmětů.

Největší část rekonstrukce se však odehrává v bývalé kotelně. Nově bude kotelná umístěna ve sklepě, kde vzniknou další nové místnosti, jako je sklad chemikálií, dílna pana školníka a odkládací místnost. Z bývalé dílny vzniknou šatny pro žáky a na místě staré kotelný bude nyní nová sborovna.

Poslední proměna čeká na třídu 7. ročníku. Do konce října vznikne nová multifunkční učebna na výuku jazyků a informatiky. Vše bude vyřešeno tak, že zůstane zároveň i kmenovou třídou.

Rádi vás uvidíme dne 16. prosince 2025 na dnu otevřených dveří, kde si celou dokončenou rekonstrukci budete moci prohlédnout. Všichni jste srdečně zváni. Těšíme se na vás!

Ondřej Plaček
ředitel ZŠ a MŠ Halenkovice

Mladá veslařka z Halenkovic zazářila na letošních závodech

Šestnáctiletá **Ludmila Juřenová** z Halenkovic má za sebou mimořádně úspěšnou sezónu. Mladá sportovkyně, která se věnuje veslování už několik let, letos potvrdila, že její píle a trpělivost přinášejí viditelné výsledky.

Ludmila závodí za TJ Jiskra Otrokovice a v rámci společenství Otrokovice – Olomouc – Uherské Hradiště se účastní republikových i mezinárodních soutěží.

Během letošního roku se jí podařilo nasbírat řadu skvělých umístění:

Červen – Mistrovství Slovenska: **2. místo** v disciplíně **nepárová čtyřka** (vítězem byl polský tým)

Červenec – Mistrovství České republiky ve veslování 2025: **1. místo nepárová osma**, **3. místo nepárová čtyřka**.

Srpen – série tří závodů: **vítězství na skifu**, **1. místo v nepárové čtyřce** a **1. místo v párové čtyřce**.

Září – Mistrovství České republiky (sprinty a dlouhé tratě):

- 1. místo – sprint 500 m nepárová čtyřka**
- 1. místo – sprint 500 m nepárová osma**
- 1. místo – závod 1500 m nepárová osma**
- 2. místo – závod 1500 m nepárová čtyřka**

TALENT Z NAŠÍ OBCE

Taková bilance potvrzuje, že se Ludmila dokáže prosadit i mezi republikovou špičkou. Zároveň je ale potřeba dodat, že její úspěchy vychází z dokonalé sebranosti celého týmu. Skvělé parťačky v lodi mají na výsledcích stejný podíl a společně tvoří silný kolektiv, který se umí povzbudit i v těch nejtěžších chvílích.

Vedle sportu zvládá také studium na Střední průmyslové škole stavební ve Zlíně, což při jejím tréninkovém nasazení – až sedm tréninků týdně, včetně dvojfázových sobot – rozhodně není jednoduché. Velkou oporou jsou jí rodiče a prarodiče, kteří ji podporují a pomáhají zvládat logistiku tréninků i závodů.

Její příběh ukazuje, že i z menší obce, jako jsou Halenkovice, může vyrůst sportovec s velkým potenciálem. Ať už budou její další kroky směřovat kamkoli, v Halenkovicih jí držíme palce a přejeme hodně sil i radosti z veslování

Dušan Chlud

MYSLIVCI Myslivecký den 2025 v Halenkovicích

V sobotu 30. srpna proběhl tradiční Myslivecký den, který pořádal Myslivecký spolek Podlesí Halenkovice. Celý den se nesl v přátelské a pohodové atmosféře. Na lesní roh nám předvedly ukázkou Mysliveckých signálů Ivana Pisková s dcerou.

Pro děti byl připraven skákací hrad, který nám zapůjčila firma Explicit Reality David Kašný - váš férový makléř, pravá myslivecká střelnice a o hudební doprovod se postarala skvělá country kapela Jalové hlasy, která svými melodiemi roztančila nejednoho návštěvníka. Návštěvníci si pochutnali na specialitách z divočiny – kančím a srnčím guláši, sekané i pomazánce z divočiny. Nechybělo samozřejmě chlazené pivo a limonáda.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci této povedené akce – členům Mysliveckého spolku Podlesí Halenkovice. Bez jejich práce a nadšení by to nešlo!

foto: Dušan Chlud

Co se děje v honitbě v listopadu

V listopadu je honitba v plném podzimním režimu - příroda se připravuje na zimu a zvěř mění své chování.

- Probíhá intenzivní lov černé zvěře (divočáků) – z důvodu regulace počtů i rizika přenosu nemocí (např. AMP).
- Probíhají nahánky a společné lovy – především ve větších honitbách.
- Srnčí zvěř se sdružuje do tlup – pro větší bezpečí přes zimu.
- Zvěř migruje do klidnějších zimovišť – zejména z polí do lesů.
- Začíná příkrmování zvěře – senem, jadrnými krmivy, minerálními lizy.

Co se děje v honitbě v prosinci

Zimní krajina přináší nejen krásu, ale i náročné období pro zvěř a myslivce.

- V prosinci se naše činnost zaměřuje na pravidelné příkrmování a péči o zvěř. Krmelce se plní senem, jadrnými krmivy.
- Nezapomínáme ani na slaniska a přístup k vodě.
- V tomto období pokračuje lov spárkaté zvěře a probíhají organizované nahánky na černou zvěř. Každý zásah je však veden s ohledem na klid a pohodu zvěře v zimním období.

Myslivecké pranostiky pro listopad

„Listopadová mlha zimu přivolává.“
 „Když listopad hrozny pálí, bude leden hodně kalý.“
 „V listopadu hřmí – úrodný rok potvrdí.“

Myslivecké pranostiky na prosinec

„Když v prosinci hrom ještě hučí, zima dlouho mučí.“
 „Mnoho sněhu v prosinci – mnoho ovoce a trávy.“
 „Prosinec naleje a leden zavěje.“
 „Prosinec se směje, zima na něho hned zle zírání.“

Klidový režim zvěře v katastru obce Halenkovice

Apel na ohleduplnost vůči přírodě a volnému pohybu psů.

Obec Halenkovice se nachází v nádherném přírodním prostředí, které je domovem mnoha druhů volně žijící zvěře. V zimním období je pro zvěř zásadní zachování klidu a minimálního vyrušování.

Obzvláště důležité je to v celé honitbě Mysliveckého spolku Podlesí Halenkovice, nejen v lokalitě Kopaniny u pramene Halenkovického potoka, ale také v polních částech, kde se v zimních měsících srnčí zvěř shromažďuje do tlup.

Stále častěji dochází k rušení zvěře turisty a zejména volně pobíhajícími psy. Vyplašená zvěř přichází o zásoby energie, kterou potřebuje k přežití zimy. Může dojít ke zranění, opuštění mláďat a narušení přirozeného klidového režimu.

Myslivecký spolek Podlesí Halenkovice důrazně žádá všechny návštěvníky přírody:

- Vstupujte do lesa i polí s respektem.
- Mějte své psy vždy na vodítku.
- Nevstupujte mimo značené cesty.

ilustrační foto

Volné pobíhání psů v honitbě je v rozporu se zákonem č. 449/2001 Sb. o myslivosti. Nejde jen o pravidla, ale o zodpovědnost vůči přírodě, která je naším společným bohatstvím.

*Za Myslivecký spolek Podlesí Halenkovice
Martin Jančík*

Pracovní výkazy v zemědělském družstvu

Život tropí hlouposti a tropil je i v drsných podmínkách zemědělského družstva. Pracovní výkony byly úkolově zpracovány v takzvaných pracovních jednotkách, a kde nebylo možné práci znormovat, tam se musela vyplácet minimální hodinová mzda (5 Kč za hodinu). Pracovní výkazy si v režijních mzdách vypisovali pracovníci sami a proplácela je mzdová účetní Maruška. Když byla na pochybách, tak je dávala ověřovat předsedovi, který pracovní výkon obhajoval nebo zamítal. Že se jednalo o kuriozity nelze pohybovat.

Například v účtárně nebylo jasné, když do svého pracovního výkazu plného úctyhodných výkonů, traktoristka Máňa napsala: "Válání na dvoře před mechanizačním střediskem - dvě hodiny". Předseda to vysvětlil a tento výkon byl uznán: "Před střediskem byla celá plocha od traktorů tak rozježděná, že jí poručil, ať to těžkým válcem srovná a ona to poctivě udělala."

Podobný případ byl se strýcem Drmlíkem, který si za den vykazoval - dvacet pět hodin. Agronom to vysvětlil osobně: "Na všecku ornou půdu máme jeden pásový traktor a střídám na něm chlapy po dvanácti hodinách. Strýc Drmlík sů takový dřič, že si beru dvě šichty po sobě a mají paušální nárok po téj neuvěřitelné čtyřiaadvacítce nárok hodinu údržby, pokáť traktor v pořádku předajů." A bylo to vysvětleno.

Dalším rébusem byl pracovní výkaz bodrého staříka Dolníka ze Zádřinových, který jej vlastnoručně

napsal takto: "Chodění kolem vody – dvanáct hodin a špekulování s precedů na Drahách, kde tu krávu uvážeme - dvě hodiny". Opět celou situaci vysvětlil s úsměvem předseda. Strýček byl velmi aktivní, měl už přes osmdesát let a dělal předsedovi něco jako poradce. A vysvětlení bylo následující: "Na kravínu Drah přestala přitékat automaticky voda, muselo být provedeno provizorní přičerpávání vody pravidelně ručním spínačem. Toto spínání a vypínání chodil dvakrát ze Zádřinových na kravín provádět osobně, (a cesta byla více než jeden km do prudkého kopce)". Tak bylo vysvětleno to „chodění kolem vody“ celý týden, aby krávy měly co pít. "Byla to krajně odpovědná práce. A ty dvě hodiny špekulací, to jsme hledali místo, kde umístit devadesátou první krávu, do devade-sátimístného kravínu, strýček ji celou tu dobu drželi na řetázku". Tak obhájil s úsměvem předseda svého neplaceného poradce.

Co dodat? Není nad pravdomluvnost obyčejných lidí. [Takové pracovní výkazy jako například traktoristy Poldy - 4 hodiny ježdění s "hovnocucem", nebo výkaz dojičky: "držení ocasů isenseminátorovi a veterinárovi při prohlídce krav".

Takovéto pracovní záznamy s úsměvem mzdová účetní opravovala sama, aby to nevypadalo hloupě, třeba kvůli mzdové kontrole z okresu.

Družstevníci se „pro nic za nic neuráželi“ za upozornění, že by to měli psát bez chyb.

František Libosvár

OKÉNEM DO DĚDINY

Jak prase pokazilo filmování

Léto 1967 bylo horké. Tak jako každý rok, začal v červenci v okresním městě Gottwaldov (Zlín) letní filmový festival v přírodě.

Na louce pod lesem, poblíž hotelu Moskva, se každý večer shromažďovaly tisíce občanů, aby zhlédly světové filmové novinky a premiéry především ze západu (snímky, jež prošly cenzurou). Fanoušci ze Zlína a okolních obcí považovali tyto dny za sváteční. Také z Halenkovic vyjížděl na představení autobus, někdy i dva. No a aby to mělo šťávu, vycházel pak denně Festivalový večerník.

Jeho šéf si mne zavolal a povídá: "Ty, Halenkovjáku, doslechl jsem se, že se u vás točí nový český film z družstevního prostředí. V pondělí mně přines reportáž a pěknou fotku." A měl jsem o víkend postaráno.

Zahrada hostince U Bezlojů byla toho sobotního odpoledne vyzdobena k nepoznání. Všude vlály barevné fábory, řady stolů s bílými ubrusy hostily talířky s cukrovím a koláčky. U tanečního kola zkoušela dechovka, mezi stoly v trávě odpočívala kolejnička, na níž byla pořídná kamera. Svatebčané z řad občanů přišli

nastrojení, muži s vázankami, ženy s vysokými účesy do drdolu a trvalými. Čím vyšší a objemnější byl účes, tím větší frajeřina. (Ženy a dívky vlétaly do vlasů drátěnky či jiné výztuže.)

Slunce svítilo a zářilo jako d'as, pivo teklo proudem a pan Bezloja si mnul ruce. Odbila druhá hodina, pak třetí. Nic se nedělo, jen v zákulisí bylo rušno. Jedinci

pak přinášeli poplašné zprávy: "Prý umývají prase, ale ono se nechce dat! Prase jim zdivočelo z tolika lidí a svalilo dva herce!" Atp.

Občané a pozvaní z řad představitelů obce, vedoucí strany a vlády, politických složek a spolků s rodinami byli již znaveni z čekání a horka, jež bylo umocňováno rundami piva, vínka, rumu a borovičky ("Co tu budeme sedět o suchu!?") Bezlojovo prase udělalo filmování nelichotivý konec, alespoň pro tento den.

Napsal jsem, co jsem se dozvěděl, nafotil, co se dalo. Točilo se prý až v neděli. Podle pamětníků byl film natočen, ale nevím, pod jakým názvem. Reportáž ve večerníku vyšla už v pondělí.

Je to 57 let...

Vratislav Příkazský

Jak jsem chodil nakupovat

Paní Věra Jurčíková ze Zádřinové byla rozená obchodnice

„Zajdi k Věře, kup tam chleba, půl kila zadního hovězího, kvasnice za korunu, mléko a deset deka gothajského. Tady to máš na papírku. Peníze si dej do kapsy, ať je neztrátiš!“ Z věšáku jsem si vzal síťovku a už jsem frčel.

Do obchodu to byl dobrý kilometr, pro kluka mého věku dost daleko, neboť nástrahy číhaly po celou cestu, takže ta se mnohdy protáhla. Zajít k Věře znamenalo zaběhnout do obchodu k paní Věře Jurčíkové ze Zádřinové, prodavačce a vedoucí v jedné osobě. Síťovka – dnes už prakticky neznámá věc – byla děrovaná praktická taška, do níž se vměstnalo všechno koupené

zboží. Nevím, proč zmizela v zapomnění, protože by dnes nahradila sáčky, tašky z papíru i plastu.

Nejstarší občané Halenkovice potvrdí, že v rohovém domě, prvním v dlouhé řadě stavení po pravé straně ulice Na Kopci /přes ulici stojí dům č. 1/, býval koncem čtyřicátých let min. století miniaturní obchůdek s mrňavou výkladní skříní a jedním schodkem přede dveřmi. Vstoupili jste do chodby, v níž vás přivítala charakteristická vůně petroleje, který jste si mohli koupit a nalít do přinesené nádoby. Elektřina nebyla ještě zavedena, takže tato hořlavina byla „pokrmem“ v domácích lampách a lampičkách. Již čtyři

nakupující utvořili v krámku zácpu, takže čekající mrzli nebo mokli venku. Tady se setkávali občané z Katernic, Chobotova, Zádřinové a již zmíněné ulice Na Kopci, aby nakoupili potraviny základního druhu.

Po elektrifikaci obce jsem jako školák chodil nakupovat do nového konzumu, který stál na trojmezí ulic, kousek od potoka. Obchod byl vlastně takovým pokusem o malou samoobsluhu. Velký regál uprostřed nabízel drobné zboží všeho druhu, včetně mucholapek (velmi žádaných), pastí na myši, mýdla, vařeček a máslenek, plechových hrnků apod. Z druhé strany regálu vévodily rybí konzervy a výrobky z ryb v plechu s nápisem SDĚLANO V SSSR /BALTICKÉ MOŘE/. Regály na stěnách patřily mouce, cukru, krupici, talířkům, příborům, motykám, kosám, rýčům a plechovým kýblům na vodu.

Mléko se nalévalo do konviček půllitrovými a litrovými nálevkami až do doby, kdy se začalo plnit do prvních plastových sáčků vyráběných ve Fatře Napajedla. Sáčky s mlékem často praskaly ve švech, což hospodyňky hodnotily nevybíravými slovy.

Za nevelkým pultem vládla dění v místnosti hlasem zvučným a nesmlouvavým vedoucí paní Věra Jurčíková. Všichni jí říkali Věro, malí i velcí. Já jsem jí musel oslovovat paní Věro, neboť "je dospělá a husy s tebou nepásala", děli rodiče. Za zády na zdi měla vystaveny potraviny vzácnější a méně odolné – sýry, maso, uzeniny, čaj, kávu, vlašský salát, zavináče...

Paní Věra Jurčíková ze Zádřinové byla rozená obchodnice: její zvučný hlas dokázal uklidnit zákaznické nepokoje, stížnosti a brblání, když nepřivezli chleba, maso, mléko, mýdlo práškové či s jelenem. Svůj vtipný projev osvědčila hlavně vůči mužské populaci, kdy si často nebrala servítky.

„Paní Věro, maminka by chtěla kousek pěkného hovězího a ...“.

„To by chtěl každý! Sekám, jak to jde, padni, komu padni!“

Každý zákazník musel povinně přikoupit pár kostí a flákotu pajšlu, který nikdo nechtěl. Jen náš pes Tarzáněk se první den olizoval, v těch dalších už zůstal pajšl v kastrolu nepovšimnut.

Na dovoz zboží jakéhokoliv druhu se čekalo hodinu i dvě. Tvrzení paní Věry, že „už sů na cestě, ale rači přijďte až po obědě“ se stalo pořekadlem. Někdy

nepřijeli vůbec. Situace v obchodní síti se však rok od roku zlepšovala.

Měnová reforma v roce 1953 přinesla lidem zklamání, nepokoje, dokonce stávky. Několik dní před reformou financí /1:50/ nakupovali lidé snad všechno, co se dalo. Jen aby peníze utratili. Kdo tak neučinil, zaplakal, a to hořce. Mnozí přišli o dlouholeté úspory. Pamatuji si, jak za mým otcem přišel jeden ze sousedů se sedmnácti tisíci Kčs, úsporami "ze šuplíku". Na dotaz, co mám dělat se mu dostalo odpovědi, že už nic, že už je pozdě.

Měnová reforma probíhala všude. Potichu i hlasitě. V obchodě u paní Věry bylo rušno. Všichni se ptali na ceny zboží, strachovali se, co měna přinesla.

Pro úplnost pár informací o novém ceníku. Po reformě v r. 1953 stál (v Kčs)

kilogram chleba 2,80

ryže 28,-

hovězí zadní bez kosti 28,-

bůček 26,-

šunka 60,-

sádlo 36,-

litr mléka 2,10

cigarety Partyzánka 1,80

pánské polobotky 200,-

pánský oblek 1 400,-

80 l chladnička byla za 3 700,-

Televizor 4 000,-

Auto Škoda jste pořídili za 50 000,-

Průměrná měsíční mzda byla 1097 korun, průměrný starobní důchod činil 440 korun. Můj dědeček Josef dostával 350 Kč měsíčně, z toho dával mé matce 150 Kč na živobytí.

Situace se zásobováním se jen pomalu zlepšovala, drahota však zůstala. Základní potraviny už nebyly "na lístky", ale šetrnost zaryla do lidí drápky hluboko. Nedůvěra nezmizela. Doba byla nelehká, plná politických drsných změn. Lidé byli utrápení. Báli se. Nebyli rozmazlení. Převládala skromnost. Tak to prostě bylo.

Vratislav Příkazský
Zlín

Jednou novinář, vždycky novinář i v pětadesáti letech

Na přípravný rozhovor s Vrat'ou Příkazským, mým někdejší kolegou z redakce zlínského Tepu, jsme se sešli dokonce několikrát. Vždy jsme velmi otevřeně probrali všechno možné, po nějaké chvíli se však opakovaně ozvalo – „to tam nepiš“, kdykoliv jsem si trochu déle psala poznámky do svého bloku – „to už je historie“. Takže jsem poslouchala, diskutovala a moc nepsala. Naštěstí psal Vrat'a odpovědi na mé otázky. Jednou z prvních byla i tato:

Jak ses vlastně dostal ke psaní?

Od dětství jsem měl přístup do velké knihovny mých rodičů doma. Půjčoval jsem si také knížky ze školní knihovny a také z obecné knihovny v Halenkovicích. Už na základce a později na gymnáziu mne bavilo psát slohové práce a básničky.

Když jsem nastoupil po maturitě do Fatry v Napajedlích, pokoušel jsem múzy a začal přispívat do závodních novin coby dělnický dopisovatel. Na vojně jsem se naučil psát všemi deseti, to bylo pro samotné psaní určitě plus, dodnes je psací stroj můj dobrý společník. Uvažoval jsem o dalším studiu mj. díky rodinnému zázemí také o učitelském povolání, samozřejmě při zaměstnání. Vysoká škola tehdy byla spíš pro vyvolené než pro všechny talentované zájemce. Ale dálkové studium na vysoké škole by se jen obtížně dalo spojit s prací ve válcovně, to jsem si vyzkoušel.

Po vojně mně nabídli práci v redakci novin a po zkušební době jsem byl na místo redaktora i přijat. Potom následovaly čtyři roky dálkového studia novinářiny i tehdejších povinných politických věd v Brně. Dostal jsem průkaz novináře, který mám v šuplíku dodnes.

Vím, že po novinářské praxi zůstal pak průkaz v šuplíku kvůli politickým změnám a tzv. normalizaci řadu let. A znovu tě čekala dlouhá léta dělnické profese. K regionální novinářině ses pak víckrát vracel jak ze své vůle, tak z vůle a na pozvání jiných, kteří znali tvé novinářské dovednosti. Vyzkoušel sis i nelehkou pozici v soukromých novinách. Co tě přivedlo k tomu, že jsi začal psát do zpravodaje v Halenkovicích?

Na Halenkovicích jsem byl přes všechna má působišť vždycky doma. Kde vlastně mám domov? Já ho cítím tam, kde jsem vyrůstal. Mezi vesnickými kluky, v humnech, v lese, při pomocných pracích na poli. Poznal jsem v té době řadu obyčejných lidí, často udřených, protože se museli postarat o živobytí pro sebe a svou rodinu. Bylo to po válce, lámaly se dějiny, namísto svobody přicházela diktatura proletariátu, která hodně na vesnici změnila. Lidé měli větší i drobné majetky, o které přicházeli, což se neobešlo bez osobních tragédií. To vše jsem viděl kolem sebe a velmi mne to poznamenalo. Sousedí byli na mne hodní a měl jsem je rád.

Když jsem se oženil, bydleli jsme s manželkou Janou i s prvním synem ještě několik let u rodičů na Halenkovicích. Potom jsme třicet let bydleli v Otrokovicích v paneláku. Ale to nebyl pravý domov, proto jsme se na Halenkovice vraceli i dvakrát za týden. Navíc kolem baráku a ve velkém humně bylo pořád co dělat.

Na stáří přišla nemoc, invalidní důchod. Odstěhovali jsme se do chalupy na samotě v jedné vesničce pod Buchlovem. Bylo tam krásně, ale na Halenkovice jsme stále zajížděli k rodině, nebo jen tak jsme projeli, abychom zjistili, co je nového. Po dvaceti letech na venkově jsme zakotvili ve Zlíně a užíváme si nyní společně stáří, zatím ve zdraví, i když s pochopitelným omezením, které věk přináší.

V knihovně v Halenkovicích se však potkáváme s rychlonohým mužem, který se právě vrátil z lázní i s manželkou. Také ji jsem neměla problém poznat na fotografii staré víc než padesát let. Mládí ducha vyzařuje zevnitř a trochu nás nechává na pochybách, jak to s tím věkem vlastně je. Podobně jsem se cítila v krajské knihovně ve Zlíně, kde jsem na Vrat'u čekala na rozhovor, to když se mezi lidmi mihnul někdo s naditou taškou plnou knih... Jasně, byl to on. To mne vede k otázce, co teď v důchodu čte.

Vracím se ke knížkám Mika Waltariho (Egyptan Sinuhet, Tajemný Etrusk, Pád Cařihradu), k Sienkiewiczovi, k T. G. Masarykovi, Karlu Čapkovi a dalším. Opakuji si

přečtené a stále je co objevovat. Mezi ně patří i literatura méně známá, kterou jsem zdědil po otci a která je mi dodnes inspirací.

Co ty jako autor? Většinou tě vídám s tlustým zápisníkem a tuším, že by v něm mohlo být něco dobrého ke čtení. Čeho si ze své tvorby nejvíc ceníš?

Přispíval jsem svého času do několika novin, ale archiv si nevedu. Nějaký čas jsem si práce skládal na hromádku i do šuplíků, ale když jich bylo moc, tak jsem je prostě vyhodil. Pokud mám přímo odpovědět na otázku, tak by to byly asi fejetony, těch jsem napsal přes šest stovek.

Jednu knihu přece jen jako autor máš. Tu o Medlovicích.

Ano, to bylo k výročí 650 let vesnice, napsal jsem takovou malou kroniku života v jedné obci, ve které jsme dvacet let bydleli. Bylo to na přání obecního zastupitelstva a pomáhali mi ostatní znalci místní historie a kultury, zejména si vážím příspěvků z etnografie a folkloristiky.

Novinařina je škola života. Co znamenala pro tebe?

Hluboké poznání člověka. Zní to vznešeně, ale na základě tisíců setkání s lidmi různých profesí a pestrého vzdělání se novinář pořád učí a pořád je překvapován. Musí být stále ve střehu, aby nebyl za hlupáka. Ne vždy se mu to podaří. Proto je novinařina dřina. Na myšlení, na psychiku. Mluvíš-li s velmi chytrými lidmi, musíš se na rozhovor dobře připravit. Dělal jsem rozhovory s politiky, sportovci, podnikateli i s herci. Nejkrásnější povídání jsem zažil například s Janou Paulovou, s Veronikou Žilkovou, Helenou Vondráčkovou, Evou Jakoubkovou, se zpěváky Petrem Novákem, sourozenci Ulrychovými atd. No a rozhovory s pány Bartoškou, Heřmánkem, Mrkvíčkou či Zedníčkem, to byla skutečně paráda. Nesmím však zapomenout na lidi z továren nebo z polí, s nimiž jsem měl léta co do činění. Byli to lidé bez maturity nebo vysoké školy, ale mnozí z nich byli velmi inteligentní a moudří. Každé setkání obohacuje. To mně dala novinařina.

O čem jsi psal nejraději?

Především o lidech a o přírodě, která je mi druhým domovem, o zvířatech. Psal jsem povídky, soudničky a mně nejmilejší, už zmíněné fejetony. Dělat jsem reportáže, stovky rozhovorů, psal jsem sloupky, glosy, komentáře.

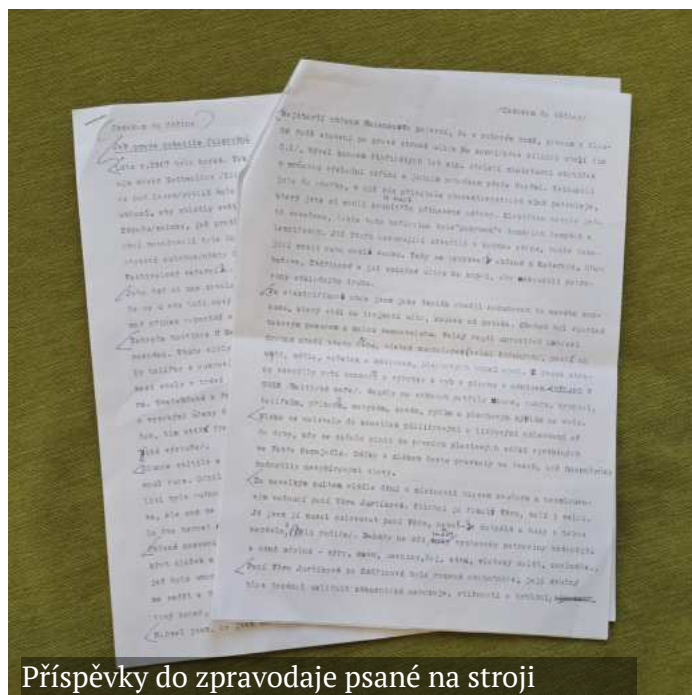
A rád píšeš těmito žánry dál, třeba i do zpravodaje našich Halenkovic. Tím narážím na název kroniky vesnice, kde jste s rodinou žili – Naše Medlovice. Nenašlo by se v tvém tlustém sešitě dost materiálu na „Naše Halenkovice“?

Na nějaké větší samostatné psaní už nemám sil, ale snad se najde dost písmáků, kteří formou příspěvků a příloh podobnou kroniku příběhů Halenkovic napíší. A třeba z nich bude někdy i nová kniha.

Děkuji ti za rozhovor a především za úctyhodnou novinářskou tvorbu, kterou jsi těšil a těšíš své čtenáře. Přejeme vše dobré k narozeninám!

*Za redakci zpravodaje připravila
Svatava Navrátilová*

Příspěvky do zpravodaje psané na stroji

NA KUS ŘEČI

ZA BYLINKOU MONIKOU

Byla jednou jedna víla a ta se jmenovala Bylinka. Žila u lesa v chaloupce... Ne, to není úvod do pohádky, to jen představujeme bytost, která opravdu bydlí se svou rodinou v chaloupce u lesa a pro mnohé z nás je to víla Bylinka. Jmenuje se *Monika Fojtíková*, mnozí ji znáte, chodíte k ní na masáže nebo ji potkáváte na našem velikonočním a vánočním jarmarku s jejími bylinkovými produkty. Zajela jsem si za ní popovídat o jejím životě a práci.

Monika, v dlouhých šatech a s bosýma nohama mě přivítala jedno podzimní ráno. V chalupě se topí, a to nejen v krbu, ale také ve starých kamnech, které jsou původní. Celý dům voní po bylinkách, atmosféra i energie je taková, jako by se tu zastavil čas. A přesto vidím, kolik činností, práce a péče se tu odehrává. Na kamnech se roztápí velké hrnce s mastmi. Usedáme ke stolu k bylinkovému čaji a já se mohu začít ptát.

Moničko, můžeš se čtenářům krátce představit? Kde se tu u lesa vzala Bylinka?

Narodila jsem se v Nymburce a do Uherského Hradiště jsem odešla, jak jinak než za láskou. Nějakou dobu jsme s mužem žili v Napajedlich. Máme spolu tři děti a mé srdce vždy toužilo po životě blízko přírody, v nějaké chalupě. V Halenkovících jsem asi 20 let. Toto místo jsme měli najít, a i přes delší čas hledání, osud tomu chtěl, jsme tuto chalupu objevili. Hned jsem se do ní

zamilovala. Byla to stará chalupa bez vody a topení. První roky byly pro rodinu složité, ale pomalu jsme dávali bydlení dohromady a stále pomalými krůčky směřuji k úpravám a dodělání tohoto krásného místa v souladu s přírodou. Někdy však máme život nasměřovaný jinak, než si myslíme a první manželství se rozdělilo.

Jak ses dostala k bylinkám a masáží?

K bylinkám jsem se dostala přes moji bývalou tchýňku Jitku (tak ji říkám), která mi darovala knihu o bylinkách. Když se narodil první syn Daniel, v nemocnici mi řekli, že nesmím kojit, poněvadž mám v krvi žloutenku. Po návratu z nemocnice jsem studovala z této knihy a vařila si poctivě čaj a pila ho. Po nějaké době jsem zažádala o nové rozborby krve a po žloutence nebylo ani stopy. Věřila jsem, že bylinky tu nejsou jen tak nadarmo a už od pradávna se jimi lidé zdravili a hojili. Začala jsem vyrábět první čaje a masti.

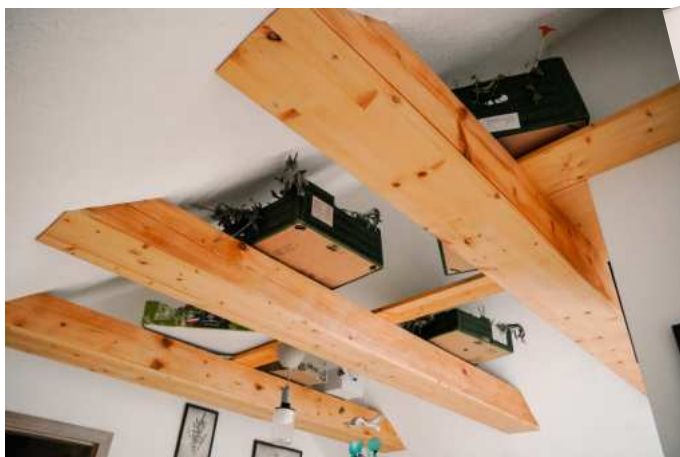
Po odchodu bratra z tohoto světa jsem se dostala k paní Mgr. Marii Heralecké a začala se učit nejen o bylinkách, ale i o spojitosti s nimi, o lidském těle, o našem vnímání, o našem psyché, které mnohokrát souvisí s tím, že se k našemu životu přidá "ne-moc". A to mě přimělo k dalšímu studiu o těle a udělala jsem si kurzy masáží. Propojení těla a bylinek mně přišlo jako velikost. Nejprve jsem dělala masáže v Napajedlich v Podzámčí, poté už v našem domečku u lesa.

Co tě na práci s bylinkami a lidským tělem nejvíce těší?

Ta propojenost. Každá bylinka má svou účinnost, jen ji poznat, naslouchat, správně použít. Psychika a tělo, to dohromady hodně souvisí. Když je tomu člověk otevřený, snažím se jej navést ke zlepšení, rozklíčovat, co ho trápí. Někdy stačí věta, která dá jasnost a směr.

Jaké bylinky jsou takové „základní“, které by neměly chybět v žádné domácnosti?

Víš, každé období má to své. Vše, co od brzkého jara roste až do tichého zimního klidu, to můžeme používat, pít, jíst, zpracovávat. V tomto období bych doporučila s u š e n é ovoce, šípek, rakytník, měsíček lékařský a šalvěj.

Sbíráš si bylinky sama, máš svá místa? Jak ten celý proces sběru, úpravy a využití probíhá?

Sbíráme společně s dětmi, někdy sama. Místa jsou tu v okolí v chráněné oblasti Chříby. Každá bylina má svůj vhodný čas ke sběru, už to mám zažité, nemám žádný rozpis, co kdy sbírat. Řídím se obdobím, počasím a nasloucháním přírody samotné. Bylinky nejprve suším v krabicích v podkroví našeho domu, pak je dávám dosušit do trouby a až pak – když chrastí – je mohu dát do sklenic s uzávěry. Těch sklenic mám desítky, pojd' se podívat.

Vede mě do podkroví, kde vidím ty zmiňované krabice, odkrývá zpod plachty taky desítky velkých sklenic plné pestrobarevných bylinek, každá sklenice s jedním druhem a popiskem.

Když přijde čas na míchání čajů, bylinky mi samy řeknou, jak je mám namíchat, bez vážení, intuitivně. Takto je to i se sirupy, mastmi.

Doma u lesa nabízíš masáže. Na jaký typ se specializuješ a jaké účinky mají?

Hlavně relaxační lyfatické – ke zbavení stresu, toxinů, k uvolnění svalů. Mou vlastní specialitou jsou parafínové zábaly na ruce a nohy před každou masáží, poněvadž málokdy myslíme na to, že i naše ruce a nohy si zaslouží péči úplně stejně jako tělo. Dělam to už dlouho a původně jsem měla parafín na ruce a po čase jsem přidala i na nohy, na přání klientů.

Jak důležitý je podle tebe dotyk v dnešní uspěchané době?

Nejdůležitější! Dotyk = naladění. Dotyk je prvopočátek nového života, souznění dotyků znamená bezpodmí-

nečnou lásku, a tu potřebujeme všichni. Vždyť přeci: když je například dítěti smutno nebo pláče, co uděláme? No, obejmeme ho. A obejmout znamená bezpečí, vnímavost, důvěru a soucit.

Vnímáš rozdíl mezi tím, když přijde někdo úplně vyčerpaný a když přijde „jen“ na relax?

Ano, většinou to poznám podle napětí ve svalectech. Lidé by se měli při masáži uvolnit a užít si ten čas pro sebe. Když někdo usne, říkám, že je to nejlepší druh meditace.

Co tě kromě tvé práce baví, co děláš ve volném čase, pokud nějaký máš jako maminka a podnikající žena? Máš nějaký rituál, kterým si sama udržuješ rovnováhu a zdraví?

Je mi blízké úplně všechno, co dělám. Taková činnost jako je úklid může mít hloubku i čistící proces v našem vnímání. Také tak i práce na zahradě, vaření, praní, nákupy atd. Všechna práce nebo ostatní věci mi dávají smysl. Není mi moc blízké chodit na úřady, být u PC a také být na telefonu, i když tyto věci již patří do mého života, snažím se je přijímat. Masíruji odpoledne a večer; takže dopoledne se snažím zvládnout vše potřebné. Pokud mohu, tak v ranních hodinách cvičím dle intuice a chodím se ponořit do dešťové vody v našem bazénu. Voda nese informaci a po takové noci plné hvězd a energie všeho kolem tady u lesa je pro mne darem do ní vstoupit.

Je něco, co bys ještě chtěla našim čtenářům říct?

Mým přáním je, ať jsme k sobě jemnější, citlivější, ohleduplnější a laskavější. Ať se k sobě chováme důstojně a s otevřeným srdcem.

Děkuji za rozhovor a ať se Ti daří.

Iveta Hladilová

HASIČI

Zásahy červenec - září

V červenci zasáhl východní Moravu silný vítr. V naší obci popadalo v části Lipové několik stromů a také byla stržena střecha rodinného domu v ulici Záhumení. Na odstranění stromů a větví byla použita motorová pila. Na střeše jsme využili rozbrušovací pilu. K události vyjela i výšková technika ze stanice HZS ZLK Otrokovice a družstvo z centrální stanice Zlín. Před půlnocí byla střecha zakryta provizorním zakrytím, které jsme pomohli zajistit.

14. srpna jsme vyjžděli k požáru hromady sena do části obce Lipové. 28. srpna kolem poledne jsme opět hasili travní porost, opět v části Lipové. Jednalo se o požár trávy a porostu o rozloze cca 50 x 100 m. Na místo zásahu dostavila dobrovolná jednotka Babice a HZS ZLK Otrokovice.

14. září jsme byli povoláni do části Lipové, kde deště naplavily bahno z pole k rodinnému domu. Po hrubé očištění, kterou si provedli majitelé, byl nasazen vysokotlaký proud a plocha očištěna a ucpaná kanalizace propláchnuta. Poté na žádost starosty jedeme čistit komunikaci vedoucí z části obce Hradská na Dolinu, kde také bahno z pole znemožňuje průjezd.

Navázána spolupráce a přátelství s Okrouhlou Radouní

Někdy volají o pomoc i sami hasiči. Takový slabounký hlásek jsme zachytili začátkem léta ze 182 km vzdálené obce Okrouhlá Radouň. Místní sbor slavil letos, stejně jako my, 130 let výročí od svého založení. Nicméně místní jednotka byla v poledních letech tak nějak v útlumu.

Místní borci se však rozhodli znovu naplno pustit do činnosti JSDH, ať už v zásahové činnosti, podpoře akcí v obci i kroužkem pro mladé hasiče a hasičky. K tomu všemu jim chybělo jediné (nebo tedy aspoň to základní) - pořádný hasičský vůz. A díky tomu, že my jsme letos obdrželi od obce zcela nový dopravní automobil (děkujeme!), kterému uvolnil v garáži místo vysloužilý Opel Movano, jež sloužil nám a obci posledních 17 let a čekal již venku na svou recyklaci, začal se psát tento příběh

nového přátelství a spolupráce. Darem na oplátku jsme dostali plastiku sv. Floriána, kterou pověsíme na zeď v naší hasičárně. Děkujeme!

Děkujeme zastupitelstvu obce Halenkovice, které svým usnesením dar schválilo a umožnilo nám na výročí našich kolegů v Radouni vykouzlit spoustu úsměvů a zanechat zde velkou červenou stopu z Halenkovice!

MLADÍ HASIČI

Víkendovka na Větráku

Letos k nám zavítaly **Olympijské hry** i s celou svou „řeckou družinou“. Společně s třicítkou dětí jsme si užili víkend doslova nadupaný olympijským zápolením v rozličných disciplínách. Řekli i ukázali jsme si spoustu věcí z práce hasičů, naučili se nové dovednosti – například z první pomoci – a zažili hromadu dalších prima chvil.

Na olympiádu dorazily i děti z jihočeského SDH Okrouhlá Radouň a my jsme tak poznali nové kamarády (brzy vám o nich povíme víc). Děti si mimo jiné vyzkoušely i štafetu z disciplín dětského TFA („nejtvrďší hasič přežije“),

kteří budou moci – vedle klasického hasičského sportu – v našem kroužku letos začít trénovat a reprezentovat v nich Halenkovice.

Na závěr nechyběla ani pověstná stezka odvahy, kterou s naším obdivem všechny děti zvládly. A jestli k ní patřila i následná pořádná noční bouřka, kterou statečně přečkaly ve stanech? To si už necháme pro sebe...

Jarmila Režná

Texty SDH zpracovala a upravila podle FB SDH Halenkovice Iveta Hladilová, foto hasiči

RESCUE CAMP srpen 2025

Ve dnech 8. až 15. srpna se konal Rescue Camp, kterého se zúčastnil budoucí člen jednotky Štěpán Abrahám. Camp se konal v areálu Skicentrum Bílé Karpaty a Chaty Lopaty v blízkosti Starého Hrozenkova. Tento camp pořádá KORM Zlínského kraje ve spolupráci s HZS Zlínského kraje a UTB. Je zaměřen na výuku a výcvik dorostenců, kteří budou po dosažení plnoletosti zařazeni do jednotek JPO.

V pátek 8. 8. po příjezdu na místo campu a ubytování jsme byli rozřazeni do družstev. Během celého campu jsme spolupracovali s aplikací FIREPORT, na kterou nám chodily všechny výjezdy a zprávy od velitelů. Po zprovoznění FIREPORTU jsme se rozdělili na dvě půlky, jedna půlka se zaměřila na pořadovou přípravu a druhá měla prezentaci o JSDH a SDH. Poté jsme měli společnou prezentaci. Po prezentacích a pořadové přípravě nás čekalo posezení u ohně s opékáním špekáčků a hraním táborových her. Během noci všechny překvapil noční poplach v 23:36.

Sobota 9. 8. začala ranní rozcvičkou a po snídani nás čekala práce ve družstvech 1+3 a 1+5, tj. nacvičování přírodního vedení do cisterny a útočné vedení od cisterny, na dalším stanovišti jsme si procvičili házení a motání hadic. Po obědě nám přišel další výjezd, ve kterém jsme užili práci, kterou jsme se předtím naučili. Dále nás čekala teorie z technické, strojní, spojové a chemické služby. Po teoretické části nás čekala lezecká příprava v podobě nacvičování vázání lezeckých uzlů.

V nedělních brzkých ranních hodinách tj. 3:12 nám byl vyhlášen další poplach. Po dospání do budíčku, následně rozcvičce a snídani nás čekala v dopoledním programu praktická část chemické služby, ve které jsme se seznámili a vyzkoušeli dýchací přístroj a poté jsme teoreticky probrali základy pátrání po pohřešovaných osobách. Odpoledne nás čekal další výjezd, a to na již zmiňované pátrání po pohřešované osobě s pomocí čtyřkolek, dronu a použití radiostanic. Na závěr dne nás ještě čekalo zhodnocení celého průběhu pátrání a poté ještě pořadová příprava.

Pondělí 11. 8. ráno nám opět začalo vyhlášením poplachu. Pak jsme se přesunuli do Přerova, kde nás čekala návštěva stanice HZS Olomouckého kraje a stanice HZS Správy železnic. Po příjezdu zpět na ubytování nás čekala návštěva od starosty OSH Zlín Vlastimila Nevařila, který nám řekl pár slov. V podvečer nás čekal další výjezd a následný pochod na Mikulčin vrch. Večer nás ještě čekal nácvik pohybu v zakoupeném prostoru s dýchacím přístrojem.

Úterý 12. 8. začalo přesunem na vodu do Uherského

Ostrohu, kde jsme nacvičovali záchranu na vodě, jízdu na člunu a záchranu z jezu za pomoci házečního pytlíku s lanem. Po "mokré" části jsme se přesunuli na zpět na souš, kde jsme prošli nácvikem předlékařské první pomoci. Výcvikem nás provázeli příslušníci HZS Zlínského kraje. Po skončení výcviku na vodě nás čekal přesun zpět na ubytování. Večer nás čekal opět nácvik použití radioprovozu zakončen pátrací akcí.

Ve středu 13. 8. jsme se přesunuli na celý den do Zlína na CHS HZS Zlínského kraje, kde si pro nás příslušníci připravili několik stanovišť se zaměřením na lezeckou přípravu, požární taktiky a transport pacienta. Při lezecké přípravě jsme si vyzkoušeli slaňování z budovy, lezení na lezecké zdi a pohyb ve výškách. Na dalším stanovišti nás čekal transport pacienta z obtížného terénu. Při nácviku požární taktiky jsme využili cvičný domek, ve kterém byl zatemněný prostor, z kterého jsme zachraňovali uvězněnou osobu. Dále nás ještě čekala práce s nastavovacím žebříkem. Navečer nás ještě čekal večerní program a hraní her.

Ve čtvrtek 14. 8. ráno nás čekal další poplach, následně po snídani jsme se přesunuli do Šumic na hasičské hřiště, kde jsme nacvičovali nejprve teoreticky a poté i prakticky hašení lesních požárů a hašení pomocí hasicích přístrojů. Po návratu nás čekal závěrečný test a společné focení, a poté návštěva pár absolventů z minulých let a závěrečný táborák, opékání a hraní táborových her.

Nastal poslední den, pátek 15. 8., kdy nás navštívili se svou prezentací kolegové z Fakulty logistiky a krizového řízení UTB ve Zlíně. Testy byly napsány, zbývalo jen rozdat certifikáty o absolvování kurzu. Pak už jen rozloučení s kamarády, vedoucími a cesta domů.

Tímto bych chtěl poděkovat veliteli jednotky za poskytnutí této možnosti zúčastnit se tohoto výcvikového kurzu a doufám, že se zkušenostmi a poznatky z tohoto campu budu přínosem a posilou pro výjezdovou jednotku.

Štěpán Abrahám

SOUSTŘEDĚNÍ MLÁDEŽE

MODELÁŘI

Soustředění mládeže je za námi, ale i přes nepříznivé počasí se povedlo. V sobotu dopoledne děti postavily házedla. Na oběd jsme vyrazili do motorestu Babice a po obědě navštívili krásné soukromé Army muzeum, které se nachází kousek od zmíněné restaurace. V muzeu nás provedl majitel p. Kaňovský, moc děkujeme. Pokud budete mít cestu přes Babice, tak se určitě zastavte.

Po návratu na letiště si děti zasoutěžily s házedly. Také za námi přijeli kamarádi modeláři Mira Pastyřík a

Peta Opičák s proudovými modely, které předvedli v letu, moc děkujeme.

Když nám přálo počasí, tak se mladí modeláři učili létat s RC modely. Na ploše letiště byla také vysekaná dráha pro ježdění RC aut, kterou děti také hojně využívaly. Po dobré večeři se stylově pustil film Letadla.

Všem, kdo se této akce zúčastnili a pomohli s přípravou, patří velké poděkování.

Jaroslav Vičánek

NAŠI JUBILANTI

LEDEN

50 let

Oldřich Prokop, Dolina

60 let

Helena Lalahová, Pláňavy

65 let

Miloslava Lhotská, Pláňavy
Zdeněk Plšek, Katernice

70 let

Věra Zábranová, Katernice
Jaromír Skyba, Dolina
Antonín Stratil, Obecnice

80 let

Věroslava Kašpárková, Zádřinové
Josef Janeček, Katernice
Miroslav Juřena, Pláňavy

85 let

Karla Kašpárková, Obecnice

ÚNOR

55 let

Lenka Flachsová, U Svatých

60 let

Miroslav Bureš, U Svatých
Václav Vojtášek, Nová Silnice

70 let

Helena Sklenaříková, Dolina

75 let

Alena Trvajová, Dolina

80 let

Danuše Chrenčíková, Katernice

BŘEZEN

50 let

Pavčina Biberlová, Větrák
Kateřina Březíková, Dolina
Libor Pavelka, Pláňavy

55 let

Marie Chaloupková, Katernice

60 let

Libuše Pospíšilová, Katernice
Světluše Gazdošová, Dolina
Vlastimil Dobrozemský, U Svatých

65 let

Květoslava Michalíková, U Svatých
Ludmila Kříčková, Katernice

70 let

Marie Mihálová, U Svatých
Dušan Snopek, Záhumení

75 let

Zdeňka Laholová, U Svatých
Jiřina Jablonická, Obecnice
Ing. Miloš Černý, Dědina

85 let

Augustin Polášek, Zádřinové

K významnému jubileu Vám upřímně blahopřejeme.
Do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

KLÁŠŤOV, PLOŠTINA

Putování po horách

Po dlouhé pauze, kdy mi lékařem bylo doporučeno úplně vynechání nejen tréninkových, ale i veškerých těžkých fyzických aktivit, mě čekala poslední návštěva polikliniky ve Zlíně. A protože měla proběhnout v brzkých ranních hodinách, sbalila jsem si batoh a sportovní věci na převlečení s tím, že využiju volného dne a vyrazím někam do přírody. V čekárně jsem mezitím brouzdala internetem a hledala místo časově adekvátně dojezdu a vhodné k restartu po zdravotní pauze.

Volba padla na Vizovické vrchy s jejich nejvyšším vrcholem Klášťovem, zvaném též Horou čarodějů. Jako výchozí bod jsem zvolila valašskou vesničku Bratřejov, odtud po zelené značce. Krátký silniční úsek vystřídala lesní stezka a první mírnější stoupání, zároveň začalo drobně mrholit, přidala se hustá mlha a prudší stoupání. Postupovala jsem celkem svižným krokem, přestalo pršet, zato mlha houstla víc a víc. Ale to už se přede mnou objevila známá silueta skalního masivu Klášťova osazená krásným mosazným křížem na vrcholu.

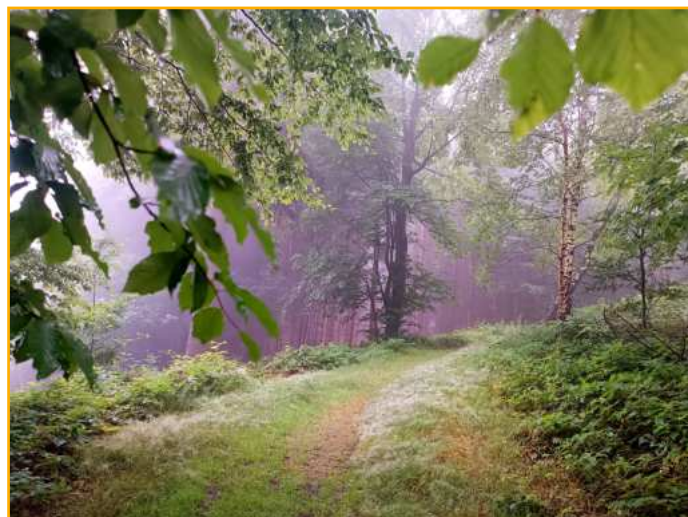
Vyšplhala jsem po skále nahoru a užívala si kouzlo tohoto místa, navíc díky mlze podpořeného magickou atmosférou. Sluneční paprsky nesměle pronikaly mezi stromy, sem tam se ozvalo prasknutí větvičky či ptačí štěbetání, po dešti stékaly z listů kapky vody, bylo letní ráno a les voněl svěžestí. Nechtělo se mi zpátky z té krásy a klidu.

Nahoře jsem byla docela rychle a tak jsem se rozhodla trek prodloužit o sedm kilometrů až na Ploštinu. Cesta lesními stezkami byla nenáročná, tzv. houpavá, což znamená mírné kopečky střídající roviny. Mezi stromy jsem zahlédla první střechu, po chvíli se vynořilo z lesa panorama domečků osady, kolem nichž jsem prošla až k památníku. S dcerou a kamarádkou sem chodíme pravidelně již několik let, abychom každé jaro zapálily svíčku a uctily památku lidí, zahynuvší nejen zde na Ploštině, ale symbolicky za všechny, kteří položili životy během nacistického teroru. Zkrátka proto, aby se nikdy nezapomnělo, jaké příkoří bylo spácháno na našem národu. Kdykoliv se na Ploštinu vrátím, pokaždé jsem dojatá, pokaždé mě toto a jim podobná místa spolehlivě emočně převálcují.

Klášťov se nachází u obcí Vysoké Pole a Bratřejov, vrchol pískovcového masivu – jak již bylo zmíněno výše, je osazen křížem. Na vrcholu je dosud patrný pozůstatek kamenného valu nejvýše položeného pravěkého a raně středověkého hradiště na Moravě. Klášťov je od nepaměti opředen mýty a pověstmi natolik, že místní lidé se báli na vrchol chodit. Hora byla za magické místo zřejmě považována už od pravěku. Byla vnímána jako osa světa, která spojovala podsvětí, zemi a nebe. V odlehlých oblastech jako je Klášťov, přetrvávala pohanská víra i po příchodu křesťanství, což dokazují četné archeologické nálezy pohanských zvyků v hrobech z období, kdy už bylo křesťanství prosazeno.

Ploština byla typická odlehlá valašská pasekářská osada, tvořena několika chudými staveními. Během druhé světové války zde pobývali partyzáni, místní obyvatelé jim poskytovali úkryt, stravu, informace, péči. Na samém sklonku války 19. dubna 1945 na základě předchozí zrady českých konfidentů gestapa do osady vtrhlo komando SS. Němci obyvatele mučili, poté zahnali do hořících domů a upálili za živa. Majetek vyrabovali,

všechna stavení vypálili. Podobný osud stihl o pár dnů později nedaleké Vařakovy paseky a obec Prlov.

Karla Rozsypalová

Včelařská výstava k výročí 120 let založení včelařského spolku v Napajedlích a okolí

VČELAŘI

Historie včelařství sahá hluboko do minulosti. Zhruba 10 000 let před našim letopočtem zobrazili pravěcí lidé včely na stěnách jeskyně u španělské Valencie. Z dob faraonů pocházejí záznamy, podle nichž lidé chovali včely cíleně. Slované se včelařství věnovali prokazatelně už v šestém století. Ve 12. století můžeme najít již údaje, které můžeme považovat za historická fakta, svědčí o vysoké důležitosti včel a včelaření v této době.

Velký význam pro včelaření byla doba vlády Karla IV., ze které se dochovaly záznamy o tom, že včelaři odváděli tzv. „medné dávky“, a dokonce byl vydán patent na ochranu nektarodárných plodin. Skutečný rozmach včelařství nastává za panování Marie Terezie, která v roce 1775 vydala včelařský patent na

ochranu včelařství pro Moravu a Slezsko, který zaručoval svobodu v chovu včel a osvobozoval včelaře od poplatků a daní z výnosů z chovu včely medonosné.

Až do poloviny 19. století procházely včelařské metody a technologie jen velmi mírným vývojem. Po roce 1845 to změnil polský duchovní a včelař Jan Dzierzon, který chov včel povýšil na úroveň vědy a přispěl tím rozvoji moderního chovu včel. Od tohoto roku nastává ve včelařství velký rozvoj, jak v oblasti chovu včely, tak i v rozvoji včelařských zařízení a pomůcek.

V roce 1872 vzniká Zemské ústředí Včelařských spolků v Čechách. Na Moravě a ve Slezsku v roce 1892 vzniká Zemské ústředí včely moravské v Brně. Na jaře

roku 1905 podala skupina včelařů na Zemské ústředí v Brně žádost o povolení založit spolek v Napajedlích. 2. dubna 1905 Zemský spolek povoluje Včelařskému spolku Napajedla činnost a zasilá stanovy.

7. května 1905 se konala valná hromada na Zimní hospodářské škole v Napajedlích a vzniká Včelařský spolek Napajedla. Jeho prvním předsedou je zvolen **Josef Mannsfeld, řídící učitel v Halenkovicích**. Chovatelé včel od Košíků až po Tlumačov se začali vždy první neděli v měsíci scházet v Napajedlích, aby se poradili a získávali nové poznatky a vědomosti v chovu včely medonosné.

V současnosti ZO ČSV Napajedla ke svým schůzkám užívá spolkový včelín v prostoru nově zakoupených pozemků městem Napajedla u zámeckého parku. O zhruba 800 včelstev na 123 stanovištích pečuje 100 včelařů z Halenkovic, Žlutavy, Pohofelice, Oldřichovic, Komárova, Spytihněvi, Nové Dědiny a Napajedel. Náš spolek funguje nepřetržitě do dnešních dnů. V jeho vedení se vystřídala řada významných včelařských osobností.

Velmi mne těší zájem představitelů našeho města a okolních obcí, bez jejich zájmu bychom jen velmi složitě zajišťovali činnost spolku a tím pádem i servis, vzdělávání a pomoc chovatelům včel. Za jejich přístup jim velmi děkuji.

U příležitosti významného výročí založení spolku jsme se rozhodli uspořádat Včelařskou výstavu v centru města Napajedel. Výstava bude otevřena od 15. září

2025 do 30. října 2025 rozpis otvírací doby je na dveřích vstupu do výstavních prostor. Návštěvou můžete podpořit naši činnost a dozvědět se spoustu zajímavostí z chovu včely medonosné.

Rád využívám příležitosti k pozvání občanů na slavnostní vysazení Pamětní Lípy k 120. výročí založení Včelařského spolku v Napajedlích, v prostoru u Spolkového včelína. Bude se konat v sobotu 25. října 2025 13:00 hodin s krátkou slavností.

*Za všechny členy včelařského spolku
Ladislav Žaludek*

ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY HALENKOVICE TAKÉ

před obecním úřadem HALENKOVICE

*Česko
zpívá koledy*

**10. 12. 2025
v 18.00**

deník.cz

Rádio vašeho kraje
Český rozhlas

15. ročník, poprvé v naší obci
Zve dětský sbor NOTIČKY Halenkovice

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

Míst.knihovna obce Halenkovice

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
V KVĚTNU 2025 BYLA NABÍZENÍM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

580 Kč

Český den proti
rakovině 2025

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ
PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU
PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY
NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ
VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVÍŠŤ.

35 let 1990-2025
Za pořadatele sbírky:

MUDr. Michaela Frdrichová

Za organizátora sbírky:

Mgr. Jana Mauleová

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

DĚKUJEME !

FOTBAL

Gulášovou sobotu zpestřily přípravy

V sobotu 20. září bylo na hřišti opravdu rušno. Hlavní akcí, která se tu konala od rána až do půlnoci, byl druhý ročník Gulášobraní. Ale nebylo to jen o guláši. V tento den se zde také odehrál soutěžní fotbalový zápas přípravek.

Zatímco se za jižní brankou na dvanácti stanovištích odehrávaly bitvy s cibulí, vývarem a nejrůznějšími druhy masa, druhá strana hřiště se během sobotního dopoledne stala fotbalovou miniarénou, která hostila utkání přípravek TJ Halenkovice a SK Tlumačov.

Zápas se opět mohl těšit z velkého diváckého zájmu. Počasí bylo skoro letní, pro fotbal jako stvořené. Výkony

a nasazení hráček a hráčů obou týmů byly na maximu. Nakonec, podívejte se sami i naše webové stránky. Atmosféru utkání nejlépe ilustrují fotky z dílny Dušana Chluda, který se stavil a my mu děkujeme...

Naše malé fotbalové naděje se snažily, na svého soupeře však recept nenašly. Výborně totiž zachytil tlumačovský golman. I přes jeho výkon se zelenobílému týmu podařilo jednou zaskórovat, na vítězství to tentokrát nestačilo.

Zápas přípravek TJ Halenkovice x SK Tlumačov skončil stavem 1:6, komu by to ale vadilo...

RJ

Dětské týmy uzavřely podzimní část sezóny

Během předposledního říjnového víkendu svá závěrečná podzimní utkání odehrály halenkovické týmy přípravy a mladších žáků. Děti mají za sebou polovinu fotbalové sezóny 2025/26 a nyní je čeká zimní herní přestávka.

Na začátku října si Dušan Chlud do hledáčku svého aparátu vzal také tým mladších žáků, který tehdy na domácím hřišti hrál jedno z mistrovských utkání (s Rackovou 3:6).

Mladší žáci to během podzimu neměli lehké a v několika zápasech dostali tvrdou lekci od týmů s vyšším věkovým průměrem (samozřejmě v rámci své kategorie). Ani to je neodradilo a do dalších soutěžních utkání nastupovali s odhodláním a hlavně s radostí

z fotbalu. Povedlo se jim i několik výsledkově vyrovnání zápasů. To nejlepší ale přišlo v posledním podzimním utkání. Při tom náš dětský tým na halenkovickém hřišti hostil Mysločovice. Byl to dramatický zápas, ve kterém domácí vedli, následně své vedení ztratili, nakonec výsledek na remízu strhli doslova v posledních vteřinách. Vybojovali tak sladký první bod do tabulky. Na jaře mu jistě přibudou nějaké další bodíkové kámoši...

Děkujeme trenérům týmu - Jirkovi Sudolskému a Zbyňku Mišurcovi za jejich čas, ochotu a trpělivost. Poděkovat musíme také rodinám našich fotbalových nadějí, bez jejichž pomoci by to prostě nešlo. RJ

Tabulka MUŽI TJ Halenkovice 2025 - A1A - 8. liga

	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	BODY
1.	JASENNÁ	11	8	1	2	31:14	25
2.	LOUKY	11	7	2	2	32:17	23
3.	LUHAČOVICE B	10	7	0	3	43:20	21
4.	ZLÍNSKO	10	6	2	2	35:27	20
5.	SLOPNÉ A	11	6	0	5	28:20	18
6.	JAROSLAVICE	11	5	3	3	28:21	18
7.	HALENKOVICE	10	4	4	2	21:15	16
8.	ÚJEZD	11	4	2	5	24:38	14
9.	VIZOVICE	10	4	1	5	17:17	13
10.	POTEČ / FRANCOVA LHOTA B	10	4	1	5	18:25	13
11.	NÁVOJNÁ	10	3	0	7	23:27	9
12.	KAŠAVA	10	3	0	7	14:29	9
13.	NEDAŠOVA LHOTA	11	1	3	7	13:29	6
14.	BRATŘEJOV	10	1	1	8	14:42	4

Tabulka DOROST TJ Halenkovice / Spytihněv 2025 C1A - 6. LD

	KLUB	Z	V	R	P	SKÓRE	BODY
1.	KOSTELEC	11	9	1	1	42:17	28
2.	JAROSLAVICE	10	8	1	1	43:16	25
3.	HVOZDNÁ	11	8	0	3	40:14	24
4.	VYSOKÉ POLE / ÚJEZD	11	7	0	4	35:23	21
5.	VIZOVICE	11	6	0	5	38:20	18
6.	BAŤOV B	11	6	0	5	31:37	18
7.	MLADCOVÁ	11	5	1	5	41:19	16
8.	HALENKOVICE / SPYTIHNĚV	11	5	0	6	34:28	15
9.	POTEČ / FRANCOVA LHOTA	10	5	0	5	23:31	15
10.	SK ZLÍN B / TEČOVICE B	10	4	1	5	27:27	13
11.	NEDAŠOV	11	4	0	7	19:42	12
12.	VAL. KLOBOUKY / BYLNICE	11	3	0	8	18:40	9
13.	LUDKOVICE / PROVODOV	11	2	0	9	11:52	6
14.	DOLNÍ LHOTA / SLOPNÉ	10	1	0	9	15:51	3

Tabulky platné k 21. 10. 2025

MATRIKA

Statistika obyvatelstva

Pro setkání seniorů jsem připravila několik statistických informací, které jsou dostupné z mé práce – z evidence obyvatel, kterou dělám pro náš úřad. I když se říká, že statistika nuda je, doufám že vás tyto údaje nebudou příliš nudit, ale naopak, že vás zaujmou nebo pobaví i tady ve zpravodaji.

Začneme celkovým počtem obyvatel, který je aktuální k 16. 9. 2025. Celkem je v Halenkovicích evidováno k trvalému pobytu 2072 osob, z tohoto počtu je ovšem 37 cizinců, to znamená, že bez nich máme 2035 obyvatel. Věkový průměr obyvatelstva je 40,7 let. Jsme jednou z nejmladších obcí na Zlínsku, je to dáno přílivem mladých lidí do obce.

Když rozebereme naše obyvatelstvo podrobněji, zjistíme, že máme 366 dětí do 15 let z toho je 184 chlapců a 182 dívek. Děti ve věku 6 a 7 let, což jsou předškoláci je 55. Děti do 3 let je 85.

Dále máme kategorii děti ve věku 15 - 18 let, těch je 90, z toho je 46 chlapců a 44 dívek. Poslední kategorii tvoříme my dospělí. Celkem u nás žije 1579 „dospěláků“, z toho je 790 mužů a 789 žen.

Vlastně se u nás obrátila tendence – nastal nový směr „vývoje“. V poslední době ve všech věkových kategoriích počtem mírně převažují muži. Dlouhá léta to byly ženy, které v Halenkovicích svým počtem „vládly“.

Ale na druhou stranu, buďme upřímní, chlapi prostě tolik nevydrží, a proto my ženy zase ty naše muže přežíváme. To znamená, že se dožíváme vyššího věku, a tu je důkaz:

Takže v kategorii 70–79 let je 110 žen a 85 mužů, ve věku 80–89 let je to 31 žen a 29 mužů (tady muži lehce dotahují), ale v té nejvyšší kategorii 90–99 let je to ovšem jednoznačné, 9 žen a 1 muž. Tu se sluší všech deset, kteří překročili 90 let vyjmenovat: 90 let paní Libuše Čevelová a Zdeňka Rapantová, 91 let paní Františka Režná a Marie Dubová, 92 let paní Marie Dobrovolná a Libuše Švubová, a také jediný muž pan Günter Jařab, 94 let paní Marie Mihálová a Jarmila Kociánová, 95 let paní Božena Gabrhelíková a Jiřina Polášková a nejstarší občankou, která žije v domově v Uh. Hradišti, ale je stále „Halenkovjankou“, je Radomila Hrdá, ta má 96 let.

Celkově podle dosaženého věku zde žije nejvíce lidí, kteří mají letos 51 let, je jich rovných 50, dále následuje věk 48, osmačtyřicátníků je 46 a bronzovou příčku obsadili padesátníci, 50 let má 44 osob.

Když už jsme se bavili o těch cizincích, že v Halenkovicích jich žije 37. Prozradím vám odkud docestovali: Bulharsko 1, Německo 1, Maďarsko 2, Polsko 2, Rusko 1, Itálie 1, Slovensko 24, Ukrajina 4 a Vietnam 1.

NEJČETNĚJŠÍ PŘÍJMENÍ

1. JUŘENA / JUŘENOVÁ	39
2. TRVAJ / TRVAJOVÁ	37
3. KAŠPÁREK / KAŠPÁRKOVÁ	34
4. KOCIÁN / KOCIÁNOVÁ	32
5. GABRHELÍK / GABRHELÍKOVÁ	27

NEJČETNĚJŠÍ KŘESTNÍ JMÉNO ŽENSKÉ A MUŽSKÉ

1. MARIE	47	1. JIŘÍ	50
2. JANA	35	2. JOSEF	46
3. LENKA	27	3. FRANTIŠEK	43
4. VERONIKA	26	4. MARTIN	42
5. ANNA	25	5. PETR	40

Kromě toho jsou tu i jména jedinečná, které má pouze jeden obyvatel Halenkovic. Jsou to: Adolf, Alois, Alžběta, Anabel, Augustin, Bartoloměj, Benedikt, Blažena, Bohumila, Bohuslav, Božetěch, Claudie, Cyril, Dalibor, Dezider, Diana, Dita, Dobromila, Dominika, Dorota, Drahomíra, Edoardo, Eliáš, Emily, Evžen, Hannah, Hynek, Gabriel, Günter, Gustav, Igor, Ivona, Ivo, Jara, Jasmína, Johana, Jolana, Justýna, Kevin, Lania, Laura, Liběna, Leoš, Maxim, Maxmilián, Malvína, Margita, Marika, Marína, Mia, Miloš, Milouš, Miriam, Miriamma, Mojmir, Nancy, Noemi, Nelli, Nicolas, Norbert, Odeta, Oldřiška, Olívie, Oliver, Pavol, Philip, Radomila, Radomír, Radoslav, Radovan, Rastislav, René, Růžena, Rosalinda, Samanta, Samuel, Saniz, Saskia, Sebastien, Silvie, Stanislava, Svatopluk, Světluš, Sylva, Šrídhara, Tamara, Terezie, Theodor, Timea, Timotej, Vendelín, Vanessa, Věnceslava, Věroslava, Vilma, Vítězslava, Vladislav, Vlastimila, Vojtěška, Viliam, William, Yvona, Zdislava, Zita, Zlata, Zora, Žofie.

Jak vidíte mezi těmi jedinečnými nejsou jen jména exotická – cizojazyčná, ale i jména klasická – slovanská, která ku škodě našeho jazyka tak trochu zanikají.

A to je ode mne vše. Loučí se s vámi Bohdana, toho jména v Halenkovicích jediná.

Bohdana Blažková

Vítání občánků

Vítání občánků zůstává v Halenkovicích krásným rituálem, který dokazuje, že i v moderní době má společenské setkávání smysl. Přivítání nového života je nejen slavnostním okamžikem pro rodinu, ale i připomenutím, že každá obec je silná právě díky svým obyvatelům – malým i velkým.

V sobotu 24. září jsme v obřadní síni našeho úřadu přivítali do života naše nejmenší děti.

Pozvání na tuto malou slavnost přijali: **Petra a Ondřej Kadlčákoví se synem Danielem** (foto č. 1), **Anikó Vastag a Michal Blažek se synem Filipem** (foto č. 2), **Tereza Müllerová a Patrik Kratina se synem Tobiasem** (foto č. 3), **Eliška Sedláčková a Radek Skácel se synem Tomášem** (foto č. 4), **Helena Šulová a**

Zdeněk Janík s dcerou Eliškou (foto č. 5) a **Jana a Pavel Gabryšovi s dcerou Lucií** (foto č. 6).

O program se postarala děvčata ze *sboru Notičky*. Program byl naplněný hezkými písničkami a milými básničkami s dětskou tematikou. Děti vedla a na klavír doprovodila Iveta Hladilová. K rodičům a novorozeným dětem promluvila zastupitelka obce p. Eliška Trvajová, která jim v závěru obřadu předala malou pozornost – dárkový kupon, pamětní list a květinu. Pozdravit naše nejmenší přišli také jejich příbuzní a přátelé rodičů.

Přejeme malým občánkům i jejich maminkám a tatínkům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

KULTURNÍ AKCE 2025/2026

pátek	31. 10. 2025	Divadelní spolek SOS - představení Kastýng
sobota	01. 11. 2025	Halloween na hřišti
čtvrtek	06. 11. 2025	YoungHaleny Explorers - velké losování
čtvrtek	13. 11. 2025	Výroční schůze SRPŠ Halenkovice
neděle	16. 11. 2025	Halenkovické hudební odpoledne
sobota	29. 11. 2025	Rozsvěcení vánočního stromu s jarmarkem
sobota	06. 12. 2025	Mikulášská nadílka s SDH Halenkovice
středa	10. 12. 2025	Česko zpívá koledy, Halenkovice také
pátek	12. 12. 2025	Koncert dobré vůle - Kostel sv. Josefa
sobota	13. 12. 2025	Ples sportovců
sobota	20. 12. 2025	Divadelní spolek HALENY: Starý bílý muž
pátek	16. 01. 2026	Divadlo Meteora: Druhá strana kulís
sobota	24. 01. 2026	Hasičský ples
	05. - 07. 02. 2026	IQ play
sobota	14. 02. 2026	Karneval pro dospělé
sobota	21. 02. 2026	HALENKOVICKÁ TRNKA
sobota	14. 03. 2026	Rodičovský ples SRPŠ Halenkovice
sobota	21. 03. 2026	Dětský karneval 2026, Diskotéka pro II. stupeň ZŠ
sobota	23. 05. 2026	Výlet do pohádky

**V kulturním a společenském přehledu může docházet ke změnám.
Aktualizace údajů o akcích probíhá v kalendáři na webu obce.**

Uzávěrka 115. čísla je k 30. 12. 2025. Zprávy za období 1. 10. 2025 až 31. 12. 2025, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na email: zpravodaj@halenkovice.cz.

Halenkovický zpravodaj / Periodický tisk územního samosprávného celku. / Vydává: Obec Halenkovice / Halenkovice 76, 763 63 / IČO: 00283932 / tel. 577 945 736 / e-mail: zpravodaj@halenkovice.cz / www.halenkovice.cz / Číslo vydání: 114 / 2025 / 3 / Redakce: OÚ Halenkovice / Registrační číslo: MK ČR E 13080 / Povoleno referátem kultury okresního úřadu ve Zlíně dne 1. 3. 1995 / Náklad 1 000 ks / Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Vydavatel má právo příspěvky krátit, případně neuveřejnit. Uvedené příspěvky nemusí nutně vyjadřovat stanoviska vydavatele.